உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் முறையீடு.

மயின்மலை முருகன் முறையீடு.

அரியக்குடி ஸ்ரீ நிவாசப்பெருமாள் திருவிழா

வாகனக் கவி.

குன்றக்குடி என்னும்

மயூரகிரிக் கலம்பகம்.

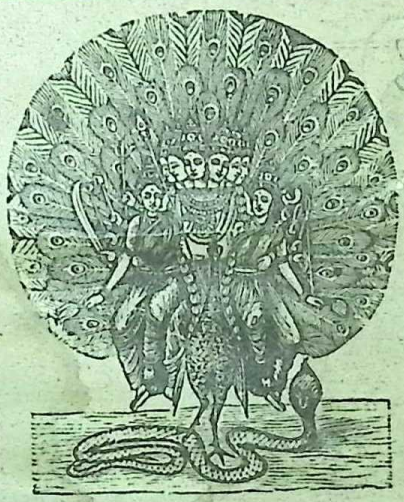

இவை

அமராவதி புத்தூர்

வயி. நாக. ராம. அ.

இராமனதன் செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியதை

மதுரை சந்தான விலாசம் பிரஸில் டைட்டிட்
ருள்வாம்
து குளித்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
ற.

A. NO. 2711
226:4173

கோவி ஓர் ஆதீனம்
2711
THIRUPPOOVANA MADA

சிவமயம்.

விளம்பிவரு தைமீ 10ந்தேதிக்கு 22-1-1899ல்
த நகரக்கோயில் பிள்ளையார்பட்டிக் கும்பாபிஷேகத்
கு முதல்நாள் மாலைப்பொழுதில் மிகப்பயங்கரமான
பெருங்காற்றோடு மழைஆரம்பித்து, பல்லாயிரம்
ங்கட்கு இடர் செய்யவந்ததைத் தடுக்கும் பொருட்டு

ஸ்ரீ கற்பக விநாயக

ர்த்திக்கு முறையிட்டுப்பாடியகவிகள்

தங் குடி யென்று வாழ்கின்ற செல்வச் சிறப்பின் மிக்க
தங் குடியின் முளைத்தெழுங் கற்பக மாவடிக்கீழ்க்
துங் கருடனு மன்னமும் வெள்ளைக் களிறும் புற்பல்
திருதுர் தூயிலப் புறப்படுந் தேவர் விழிப்பிப்பரே. (1)

ல்வாச நாட்டிய பூஞ்சோலை விண்ணினும் கண்ணுகின்ற
ல்வாச னுட்டல் மருதங் குடிவளர் கற்பகத்தைச்
சொல்வாச நாட்டிய பூமாலை சூட்டிய தொண்டர் வைகும்
ஓல்வாச னுட்டிவைப்பார் கற் பகத்தை யிமையவரே. (2)

ற்றது நின்புக ழன்றி யொன் றில்லைஎங் கற்பகமே
ற்றது மீமரு தங்குடி வாழ்க்கை யுனையுகந்து
பெற்றது சம்புவும் பச்சைக் கொடியுமிப் பெற்றியினுற்
சொற்றது வையக முங்குடும் பங்குளிர் சோலை யென்றே. (3)

சம்பா வயல்மரு தங்குடிக் கற்பகத் தர்தி யெந்தாய்
கும்பாபி டேகஞ்செய் வேஞ் சிறி யேமன்பிற் கொண்டருள்வாய்
வெம்பாபந் தீர்க்குஞ் சடைக்கங்கை யாற்றில் விழுந்து குளித்
தம்பா துகிலப் பிழியவைப் பாய்க்கீழ் தரிபதன்றே. (4)

குட்டிக்கொண் டாலு மலையி லிரத்தங் குதித்துவிழ
மூட்டிக்கொண் டாலு மரிவாளி னுற்பலர் முன்கழுத்தை [தான்
வெட்டிக்கொண் டாலு மென்னுர்கொண்டுன் செம்பொன் விரைமலர்க்
கட்டிக்கொண் டாலன்றி நிற் காண்ப ரோ எங்கள் கற்பகமே. (5)

முகத்திற் கரியினை வைத்திருக்கு முறைமை நன்றால்
செகத்திற் கியபெருஞ்சாந் தியில்மழை சிந்தி யெங்கண்
முகத்திற் கரியினைவைத்த னன்றன்று முழுதருள் வாய்
சுகத்திற் குறைவுள் தரு மருதங்குடிக் கற்பகமே. (6)

மும்மத மா மழை நீ பொழிவாயம் முறையும் நன்றும்
பொய்ம்மத வாதிகள் போற்சத்த மேகம் பொழிதனிற்குச்
சம்மத மாகுங்கொ லோபெருஞ்சாந்தி தழையச்செய்வாய்
கைம்மத மாவொலிசெய்மரு தங்குடிக் கற்பகமே. (7)

வான்மூடத் தாலிந் திர னுணைக் கஞ்சி மழைபொழிய
நான்மாடக் கூடல் புரிந்துர்தை காத்தன னன் மைந்தனீ
மேன்மாடத் தெங்கும் நிறைமுகில் காத்திதம்மை மேன்மைசெய்வாய்
சான்மாடத் தேவர் தொழு மரு தங்குடிக் கற்பகமே. (8)

மாயவன் முன்னிளங் கோக்களைக் காக்க மழைதவிர்த்தான்
நியவன் சொத்த மருகன் கதறும் நிலைமைபுற்றுத்
தாயவன் பேம் இளங் கோக்களைமாரி தவிர்த்தளித்துக்
காயவன் செங்கதி ருங்காட்டி யாள் எங்கள் கற்பகமே. (9)

ஆற்றுக்கெதிர் நிற்கு மோபுன் சிறுதுரும் பாற்றற் சிங்க
ஏற்றுக் கெதிர் நிற்கு மோ இற் புலிப்பற ழீறில் புகழ்க்
கூற்றுக் கெதிர் நிற்கு மோ சிற் றுயிர் நின் குழைச் செவியின்
காற்றுக் கெதிர் நிற்கு மோ அற்ப மேகமெங் கற்பகமே. (10)

சாந்தியென் னும்பெருங் கும்பாபிடேகத் தடங்கடலில்
நீந்தியெவ் வாறுகரையேறு வேமென்று நிற்குமியாஞ்
சாந்தியில் லாப்புபற் காற் றடித்தாற் செபத் தக்க துண்டோ
காந்தினின் போமிஞ்சி சூழ்மரு தங்குடிக் கற்பகமே. (11)

14-2

கும்பு தலைக்கொண்டுன் கும்பாபி டேகஞன் ஞட் குறித்துத்
தும்புதல் வர்பெண்டி ரோடுவந் தாரைத் தனுவைவலீத்
தும்பு தலைப்பெய் தலைப்பது கொண்டற் கடுப்பதொன்றே
கும்பு தலத்தெங்கு மூர்மரு தங்குடிக் கற்பகமே. (12)

செல்லென்று கேட்பி னியாங்கொஞ்ச மென்னினுஞ் சிந்தைகைவேம்
அல்லென்று கூற வளப்பில்செல் சூழ்ந்தன யாரைவகை
சொல்லென்று கேட்பது நீயே யெமது துயர்தவிர்ப்பாய்
கல்லென்ற ருவிசொரிமரு தங்குடிக் கற்பகமே. (13)

காயிடைப் போகின்ற சேயினைப் போன்றுன் சரணடைந்தேம்
வாயிடைப் போகின்ற வித்தெரி யாமல் மயங்கு கின்றேர்
நீயிடைப் போகின்ற வெண்ணெயொத் தேமுன் சிதறிடத்தேங்
காயுடைப் போமுனக் காயிரம் காத்தருள் கற்பகமே. (14)

முற்றிற்று.

இந்தப் பிரார்த்தனையின் பிரகாரம் மழையும் காற்றும் உடனே நின்று நிலவுந்தோன்றிப்பலர்க்கும் பெருங் களிப்பு உண்டாயிற்று. கும்பாபிஷேக தினத்தன்று ஸ்ரீ கற்பக விநாயகமூர்த்தியைத் தெரிசிக்கச் சூரிய மூர்த்தியும் ஒன்பதாவது பாட்டிற் பிரார்த்தித்தபடி ஆயிரங்கரங்களோடு தோன்றி விளங்கினர்.

நாகை நீலலோசனிப் பத்திராதிபர்

மகா-ஸ-ஸ்ரீ

ஜீ. சதாசிவம் பிள்ளையவர்கள்

சாத்துகவி.

பத்தியின் குவையோ மயில்மலி முருகன் பன்னிரு
புயத்தணி மலரோ
முத்தியின் வழியோ முதறிவாளர் மொழியுஞ்செந்
தமிழ்க் குதாரணமோ
புத்தமுதேயோ வெனமுறையீடு புகன்றனன்
புபன்மலி புத்தூர்
எத்திசை யோரும் இசைத்திடுங் கீர்த்தி இராம
காதேந்திர னம்மா

அரியக்குடி மகா-ஸ-ஸ்ரீ

சா. கி. அரங்கநாதச்செட்டியாரவர்கள்

சாத்துகவி

பாரிற் புகழ்கொள் இராம்நா தேந்திரன் பாவதனுக்
கோரிற் பரக்க வுரைப்பதென் னேயிங் குவந்து கொள்வார்
தாரிற் பொலிபுயச் சண்முக நாதத் தனிப்புலவர்
சேரிற் புலவர் பனுவலுண் டேயிதை சேருகற்கே

சிவமயம்.

மயின்மலை முருகன் முறையீடு

காப்பு.

திர்த்திமுறை யீடுதிகழ் செங்கைவடி வேற்கருணை
முர்த்திமுறை யீடுலன்கு முற்றவே—யார்த்திவருஞ்
சாகைபடி வேழச் சளமுகக் குஞ்சுன்றைக்
தோகைபடி வேழத் துணை.

நாற்றைம்பது அடி ஆசிரியப்பா.

ஒருருட் சயத்தனக் காரிருட் பகைவனின்
வாய்மலர் கிற்பன வாய்மலர்ப் பள்ளிவிட்
டறுகாற் புட்குலஞ் சிறுகாலு தைத்தலிற்
பிணிபவிழ் தளவமென் றளியபூக் குடைபு
செந்தா தளைஇப் பைந்தேன் றெவிட்டிய
கனைக்கறத் தேக்கியும் பிணைக்கறத் தேழிசைப்
பாட்டயர் நபம்புகு கோட்டியர் பராரைத்
தேமாங் குயிலினங் காமா வருதியென்
றழைப்பன போலவட் பிழைப்பில கூவலிற்
சுகப்பரி ஞாங்கரி ஞகப்பொடு கேகய
மெல்லியற் கணிகையர் பல்லியற் சதுர்கொள
வந்தர சாணைடும் சுந்தரச் சோலைசூழ்
மயின்மலை மேவிய வயின்மலி விலோசனக்
குறக்கொடி கரிப்பிணை வுறத்தழீஇ மகிழ்பெறு
கடம்பணி ஈரறு தடம்புய தயாபர
பைக்கட் செவிக்கலன் முக்கட் புராதனற்
கிரும்பிர னைவப்பொருள் தரும்பிர சாரண
வெண்ணிலா வஞ்சகக் கண்ணிலான்மகிலபர்க்
கந்தகன் பின்வரு மிந்திர சூதவாங்

கேரிய நேரியாத் தூரிய வோகையிற்
பூரகத நடாத்திய மாகதக் குரூஉக்கவின்
யாதவ குலேசதா மோதரன் மருக
ஆனன் றருக்கிய காரைக் கோறிமுற்
சிமெலாங் கணீனெனக் கமெலாங் கொண்டவற்
குட்டிச் சிறைசெயாச் சிட்டித் தொழிலிலை
யியற்றிமற் றதனையும் பயிற்றிய தேசிக
நாயினுங் கடையனே னுயினும் பேரருள்
கோடலுக் கல்லனேற் பாடலுக் கொல்லுமோ
ஆதலாற் கெழுமிய காதலாற் சிறியனேன்
முறையிடு பாட்டினை நிறைசெவி யேற்குதி
தந்தைமா தாவிரு மூன்தைமாக் குரவரு
மன்புறக் கலத்தலி னின்புறப் புறப்படுஞ்
சுக்கில சுரோணிதத் தொக்கபோ தாவயின்
விணவழித் தோன்றிய நினவழி புலைஞனேன்
அஃறிணைப் புகாது பஃறவ மிழைத்தலிற்
பெறற்கரும் பிறப்பினை அறற்கருங் கூந்தற்
கொடுங்கட் கூற்றுறழ் நெடுங்கட் காமரு
கமலநாண் மரைபுரை விமலவாண் முகவெழிற்
கடற் குமிழியை நிகர் படப்பகர் வார்மூலக்
கடுக்கையங் கண்ணியோன் உடுக்கையு மொவ்வா
வெற்றிடைச் சிற்றிடைப் பொற்றொடிப் பேதையர்
பூந்தாட் பணிந்தே மாந்தாட் படுவதற்
காம்பற் போது தேம்பொழிற் றென்ன
மொழிதரு மாற்றக் கழிதரு நெஞ்சக
முணர்ச்சியோர் வெஃகாப் புணர்ச்சியேக் கற்று
வாளா விரகத்து மீளா நரகினின்
வீழ்ந் தழிக் கிற்பதை யாழ்ந்து யூகிப்பிற்
கழுவலுக் கமைந்த முழுமகன் காக்கவர்
சேற்றைப் பூசிய வாற்றைக் கடுப்ப
விம்மையு மம்மையுஞ் செம்மை தபுத்துக்
கந்தரங் கடாவு மிந்திரன் மானப்

புரைசைக் கரிமிசை யரைசரோத் தெடுப்பப்
பவனிபோற் றகன்ற வவனி பொதுவற
நல்லாண் டகையொடு பல்லாண் டளித்துக்
கவிகையும் கொற்றச் சிவிகையுஞ் சுடர்மணி
யப்பிய வின்டொடர்ப் பிப்பிய சதனமுஞ்
சதுர்விதப் படையும் புதுமதுப் பிலிற்றுத்
தென்றல் வந்துலவு மன்றலங் காவும்
பொறிச்சுவ மிக்கும் வெறிக்குழுன் மாதர்ப்
புல்லி விடாதுறங் கல்லி விரித்த
சேக்கையு முதலாப் போக்கறு பெருவளந்
துற்ற கழற்காற் கொற்றவர் கோட்டியும்
ஒன்றுஞ் சித்தியாப் பொன்றும் பான்மையும்
உடுக்கக் கூறையும் படுக்கப் பாயலு
மின்றி யிரப்பிற் சொன்றியி கிற்பரோ
அடர்கோற் றூக்கிப் பிடர்ப்பிடித் துந்தி
யின்னு செய்வரோ வென்னு வுழந்து
கச்சங் கடந்த வச்சந் தலைக்கொளீ இ
நோய்ப்பசி நீயிற் றீய்ப்பத் தேம்பி
வயிறு வெந் ஒட்டி யெயிறு காய்ந்து
மிச்சி லருந்துங் கொச்சை மாக்களுந்
துஇ.சு மாற்றலு மஞ்சு பெயலியைய
உத்தமக் கவிபொழி வித்துவக் குழாங்களு
மிறக்கு நீர்மையும் பிறக்கு மேனியபிற
மாக்களும் விலங்கும் வீக்களும் யாவையுங்
கழிதலும் நிரம்ப விழிவழி நாளுங்
கண்டுங் கேட்டும் பண்டைநூற் றேர்ந்தும்
என்பு தோல் போர்த்துப் புன்புலால் பம்பி
ஊற்றிருந் திழிமல நாற்ற மிகுந்து
பட்டதன் பின்னருஞ் சுட்டெரிக் கும்புசை
மூக்கைத் துளைக்குமிவ் வாக்கைப் பீறலிற்
பொள்ளற் குடங்கரிற் பள்ளநீர் வதிந்த
பெற்றியை யேய்ப்பப் பற்றிய வுயிர்மரீ இ

இருக்கலை மறந்து கருத்திதா ராமை
யூழிகான் கிற்கும் வாழி யுடம்பாத்
தலைதடு மாறி நிலைகெடு செல்வத்
தற விறு மாந்து மறவினை முற்றி
அயிறலும் பின்றைத் துயிறலுங் கருமமாத்
தினைத்தனைப் போழ்தையும் நினைத்துனைத் தொபுதி
கள்ளமோ டத்துரத் துள்ள மெக்குருகி
னின்முகம் பாவமும் சண்முகாம் புயமும்
தவாதளி கொழிக்கும் துவாதச நயனமும்
பன்னிரு பாதுவும் பொன்னிருங் கிரித்தலை
ஒருங்குசூழ் விக்தையை மருங்கு தெரிக்கும்
வரைத்திதா டைவரு நிரைக்குழை வீக்கமும்
றுண்ணூ லறிவினின் வெண்ணூல் மார்பமும்
கிலம்பும் சதங்கையும் புலம்புகிணகிளியுக்
தண்டையும் வாகையங் கண்டையுஞ் சத்திக்
தரணமீத் தேற்குஞ் சரணசா சமும்
சுமன சாசுகனும் சமரசங் கிடையாக்
கட்டழ கிளமையும் பொட்டழ கிழப்பத்
தொங்கற் கூழையும் மங்கல நாணியும்
புழுதியிற் புரள இழுதையி னிழிந்த
ஆசுசாங் கனையர் மூசுரத் தெற்றி
அழுகுர லோதை யெழுபொழில் தூர்ப்பப்
பருந்துஞ் சேனமும் விருந்துணை வெண்ணக்
காளியுங் கழுதுங் கூளியுங் கூடிப்
பரவையு மடங்கக் குரவைகோத் தாட்க
குண்டல மணுகியா கண்டல னனுந்துணைக்
கற்பக நீழலிற் பற்பகல் களிப்பிய
பூதலப் பாரமு மீதலத் திலேகர்
வலிக்ககப் படுத்துத் தலைக்கொளர் மீளச்
சும்மையுந் தொலைந்து தம்முதுகாற்ற
வொன்னர்க் கெவ்விய மின்னர் கடவுட்

பத்திபாய்ந் தொழுகொளிச் சத்தியு மரையிற்
கச்சைபுஞ் சுரிகையுஞ் செச்சையு மிமையா
தொக்கி யுரோம மேக்குப் பொடித்து
நாத்தமும் பேறத் தோத்திரம் பாடிப்
பாசுதோ தகியின் றிரை சமீரணித்து
மூழ்கலை யொருவிய பாழ்மனச் சழக்கனேற்
கிப்பவம் போயபின் பெப்பவ மெய்துமோ
காற்றுள காலையே தூற்றுமா கழறிய
ஆசகன் மேலோர் வாசகப் படியே
நிமயக் கொடே ஆமயங் கவற்றலின்
அங்கிய முழுங்கிய பொங்கிய பங்கியுந்
தருத்திமா ருதம் பொரு விருத்தி வெய் துயிர்ப்பும்
நீனிறச் சிந்துவிற் பானிறப் பிறையிரண்
டிளங்கதிர் விசலிற் புளங்கதிர் கோடணை
யுக்கிர வருளினின் வக்கிர தந்தமுஞ்
சபிரிப முகைக்கும்வெம் பயிரவக் கோலமுந்
தண்டமும் பாசமும் கொண்டதிண் பரூஉவலித்
தென்றிசைக் காதிபன் கொன்றணுத் தீர்ந்துழித்
தத்தம் தொந் தமதவிய வித்தகத் தல்லியும்
பாதுகாத் தோம்பிய தாதையுங் கொஞ்சிய
மைந்தரும் கடிமணப் பந்தரின் வியுளிப்
பிணையம் குயிற்றிய எரியிழைத் தெரிவையும்
இளைஞரும் முதிஞரும் கிளைஞரும் யாவரும்
கட்டியா வலித்தக முட்டிமோ திக்கலுழ்ந்
தேங்கிமா ழாப்பப் பாங்கு சிலசெ ழீஇ
விலங்கலிர் தொடர்திரோ கலங்கலி னுங்கொலோ
சாதமும் பரிபவ வீதலு மியற்கையே
கொன்னே வருந்தலா னென்னே தெருங்கலுக்
கவத்தினை விளக்குமிச் சவத்தினை மண்ணுபு
அடையிற் புனைந்து பாடையி னேற்றித்
தாக்குதிர் பணியா தாக்குதிர் விரைவினின்
உணலுக் காயின பண்ணலுக் கென்பதன்

மன்னர்ச் சோபித னன்னார்ச் சிகாவளப்
பவளவே கதந்திலுங் கவனவாம் புலியின்
விடருகா சரணயிற் படர்கலை யொழிஇப்பரித்
திச்சைசெ னியங்கிய பச்சையம் பிறங்கலின்
நீட்சிமே குலைத்தக நிமிர்ந்த
மாட்சிமை சான்ற காட்சி கந்தருவை

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

தேவகோட்டை, மகா வித்துவானும், பிரபுகுல திலகருமான

வீர. லெ. சின்னையா செட்டியாரவர்கள்

சாத்துகவி.

அருக்கியளித்திடும் புத்தூர் இராமநாதக் கவிஞன் அசலம்பெற்ற
ஒருக்கியளித்திடுங் குன்றைவேட் குயர்ந்த கலம்பகமொன்றஞற்றி
[யென்னைத்
திருக்கியளித்திடும்படி சொற்றன்ஞ னெட்டுணை மாற்றுஞ்செய்தே
[னல்லேன்
விருக்கியளித்திடுங்குகனே திருக்கியளித்திடு மென்ன விளம்பித்
[தானே.

காதுக்குமிகவினிக்கு மமுதுகுத்த தெனுங்களிக்குக் களிக்கோதத்
[தைத்
தூதுக்குவியக்கோவெண் ணுரைவிடு செய்யுட்குத் துதிக்கோவாசப்
போதுக்குமதுவுண்ணப் புகும்வண்டின் றுறைக்கேற்றம் புகல்கோ
[நூலின்
மாதுக்குமனமுவக்கும் மதிப்புலவீர் நேருளதேல் வழங்குவீரே.

சிவமயம்.

மயூரகிரி யென்னும்

குன்றக்குடிக் கலம்பகம்.

முகவுரை.

கலம்பக மென்பது நறுமணங் கமழும் பல மலர்களைக் கலந்து கட்டப்பட்ட கதம்ப மென்னும் பூமாலைபோல, இனிய சொற்கள் நிறையும் பல பாவும் பாவினமுந் தன்னிடத்தே விளங்கப் பாடப் பட்ட ஒரு பாமாலையாகிய பிரபந்தம், இப்பிரபந்தம் கல்வி யறிவு சான்ற பெரியாரால் நியமிக்கப்பட்ட தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங் களுளொன்றும். இது, ஒரு போகு மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப் பாவும், வெண்பாவும், கலித்துறையுமுற் கூறப்பட்டுப் புயவகுப்பு முதலிய பதினெட்டு அங்கங்களை யுடையது. காலவேறு பாட்டால் இருபது அங்கங்களையு முடையதாகும். அவற்றின் பெயர்களெல் லாங் கலம்பக நூலுள்ளே வருமிடந்தோறுங் கண்டு கொள்க பூமாலைக்குள் கதம்பம் உயர்ந்தது போலப் பாமாலைகட்கு கலம்பக முயர்ந்ததென்பது மதிநுட்பத்தோடு கற்றுரெல்லாருங்கண்டறிவர்

இவ்வரிய பெரிய பாமாலையைத் தமிழிலக்கிய இலக்கணங்கள் பலவற்றையும் ஆகியோடந்தமாகப் படித்துக்கவித்துவ சத்தியுடை யவரே செய்யவல்லவர், அவரு ளொருவராக மதுரைச் சில்லா இராச கின்னங்கள்பெற்ற நாட்டுக்கோட்டை நகரவணிகர்குலதிலக ராய்த் தொன்று தொட்டுச் சிவநேசச் செல்வமிக்க குடிப்பிறப்பிற் சிறந்து விளங்கிய அமராவதி புத்தூர் வைரகரம் அ. இராம நாதன் செட்டியாரவர்கள் இதன் முன் னிருபத்தேழு வருடமாக மதுரைச் சிவதேவஸ்தான கமிட்டிமெம்பராயிருந்து சிவபுண்ணிய பரிபாலனஞ்செய்து வரும்போது கலியுகவரதராகிய குன்றக்குடி முருகக்கடவுளிடத்தன்பு மேலிட்டால் "செயற் கரிய செய்வார்

பெரியார்'' என்ற திருக்குறள் அருமை வாக்கிய மெய்ப்பொருள் விளங்க இந்தப் பிரபந்தத்தைப் பாடி முடித்துத் தமிழ்ப் புலமை நிரம்பிய வித்துவான்கள் பலரிடத்திலும் காட்டியதுபோல என்னிடத்திலும் காட்டினார்கள்.

அதை வாங்கி யொவ்வொரு செய்யுளையும் உய்த்துணர்ந்து படிக்குந்தோறும் மோனை எதுகைச் சிறப்பும் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் திரிபு யமகம் சிலேடைத் திட்ப நுட்பங்களும் எண்ணலங்காரங்களும் கற்பனையின் கௌரவங்களும் ஒலிக்குறிப்பால் வேறு வேறு விசேட நயங்களும் அன்பினின்பத் துறையமைதியும் பத்திரசப் பெருக்கும் பிறவும் பார்த்துப் பார்த்துப் பரமானந்த முற்றேன். ஆயினும் இவையனைத்தும், இந்நூலாசிரியராகிய செட்டியாரவர்கள் இதன் முற்காலங்களில் ஒவ்வோரையத்தும் ஒவ்வொரு காரணம் பற்றிப் பாடிய தனி நிலைச்செய்யுள் பலவற்றையும் தொடர்நிலைச் செய்யுள் சிலவற்றையும் அப்போதப்போது சொல்லக்கேட்டு, எல்லாநயங்களுங் கண்டு உருசித்தறிந்த எனக்கு ஒரு புது விருந்தாகத் தோன்றவில்லை.

இத்தகைய பேறிவிற் பிறங்கிய சீமந்த செல்வந்தராகிய செட்டியாரவர்களுடைய தமிழ்த்திறமையையுங் கவித்துவ சாமர்த்தியத்தையும், திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருபுர ஆதீன மகாசந்நிதானங்களாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் தலயாத்திரையாக மதுரா நகரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும்போது ''கற்றனவோக்கும் புதியன கேட்பன கண்ட மன்ற லுற்றனவோக்கு மொருபகற் காண்பண'' என்ற முதுமொழிச் செய்யுட் சினங்கக் கண்டன்றே செட்டியாரவர்களுக்குத் தமது ஆதீன வித்வ சிரோமணி யென்னும் பட்டப்பெயரளித்தருளிய அருமை பெருமையை யென்னென் றெழுதுவேன். தேசிக சுவாமிகள் இப் பட்டப்பெயரளித் தருளியதற்கு இன்னுமொரு காரணம் இதனடியிற் குறிச்சுருஞ் செய்யுளிற் சண்டு கொள்க.

ஒங்கு கயிலேயி லங்காவிரு பொருளு மொருவனிடத்தருமையாலே யாங்குதனதணையுமாரரணையுந் தோழமைகொண்டவ் விரண்டுங்(புற் தாங்குமிவ ளொருவனே சாலுமென்று பட்டமொன்று தரித்தாங்ட் டீங்குமகிழ்ந்தான் கருமைமா நகர்ச்சுப்பிரமணிய விறைவன்றனே

"இனி தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக" என்னுந் தேவர் திருக்குறள் வாக்கியத்துக் கிலக்கியமாகப் புகழும் புண்ணியமும் பெறுமாறு நம், செட்டியாரவர்கள் பாடிய இக்கலம்பகமாலையாகிய பிரபந்தத்தைத் தமிழறிஞ ரனேவரும் வாங்கிப் படித்துக் குன்று தோறுடல் செய் குமாரக்கடவுள் என்று நேர்வந் தருளின்பமே யெய்தி நின்று நீடிழி மன்ற வாழியவே சுபம். சுபம். சுபம்.

இங்ஙனம்,

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வித்துவான்,

மு. ரா. அருணாசலக் கவிராயர்,

திருப்பரங்குன்றம்.

உ

சிவமயம்.

மயூரகிரிக் கலம்பகம்.

தோகையடி விநாயகர் காப்பு.

திருமாது வாழ்க்கை நிலைக்கின்ற குன்றையிற் றேங்கடமாத்
தருமாது வள்ளி தழுவுங் கடம்பன்பொற் றுட்கெளியேன்
பெருமாது கொண்டு கலம்பகஞ் சூட்டிடப் பேசுபலம்
வருமா துளைகெழு கைத்தோகை யத்தி வழங்குறுமே. (1)

சரஸ்வதி துதி.

மாரதியை மலைவாரு மன்மதனை மலைவாரு மருவியாடுங்
காரதியை தடம்புடைசூழ் தெங்கிரவி புரவியைப்போய்க் கதமென்றோட்டிச்
சாரதியை யிளநீரின் மகிழ்செய்குன்றைக் கலம்பகவார் சலதிநீந்தப்
பாரதியை மானசவர் வியுட்பற்றப் பெற்றேற்கும் பயமுண்டாமோ.

இலக்குமி துதி.

மைத்தருமஞ் சார்பொழில்வின் புகுந்திருட்டிக் குளிர்நடுக்க
வானெர் மாழ்கி
யித்தருமம் புதுமைசெயு மைந்தருவிற் சோர்ந்தன்றன்
றென்று தேற
வைத்தருமம் வேண்டுகுன்றைக் கலம்பகஞ்சொல் லின்செல்வம்
வாய்ப்ப வாரி
வித்தருமப் பொற்கொடியை யகம்படர் வைத்தேற்கு
மிடியுண் டாமோ. (3)

(அரும்பதவுரை) (1) மாது-ஆசை. கெழு-பொருந்திய. (2) மலைவார்-ஒப்பார்.
(3) சோர்ந்தன்று-சோர்ந்தது. உருமம்-வெப்பம்.

பார்வதி துதி.

முனிவரையு மொருமொழியின் மயக்குகொடிச் சியரிற்சீ
முத மேவும்
மினிவரையும் வேறலெளி தோவொளியி னெனவொளியும்
விதங்காட் டுஞ்சீ
ருனிவரையும் புகழ்குன்றைக் கலம்பகத்தின் றமிழினிமை
யோவா தோங்கப்
பனிவரையின் வழிபசுந்தே னுண்டேனென் பாடலுக்கும்
பழிப்புண் டாமோ. (4)

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

வானேறுங் கற்பகப்பேர் வண்டலையுந் தண்டலையுந்
தேனேறும் பங்கயச்செந் திருநாடுந் திருநாடும்
இமையாத பெருஞ்சிறப்பி னிணைக்கண்ணு நுங் கணைக்கன்னு
மமையாத திறம்படைத்த வரம்பையரு நரம்பையருஞ்
சுவையமுத சுரபிமுலை தூணையும்விரல் தடவிவழி
யிவையமுத மலதிலெனு மிசைப்பாட்டு மிசைப்பாட்டு
மோராறு வளருளினத் துறுவதன தடத்திருமின்
போராறு விழிகாதல் பொழியாறு கரையலைப்பக்
குடியேறி மயிலேறிக் குலவுதிருக் கோல்மதைப்
படியேறித் தொழும்யாரும் பலகாலு மெதிர்காணு
எண்ணளவு மதியாதே யிழித்திழியும் பெருந்தகைய
விண்ணளவு மயூரகிரி விமானத்தின் மிசைப்பொலிவோர்ய்.

இது, பன்னிரண்டடித்தரவு.

மனிமுகந்தாங் கியசலதி வடிவின்ந்தே தா கையைவிரிக்கும்
பிணிமுகந்தாங் கியதான் பிணிதவிர்ப்ப தகிசயமோ

---

(4) இல்-வீட்டினிடத்து. இவரை-இக்கொடிச்சியரை. (1) திருநாடு-சிறந்த தேவநாடு. கணைக்கண்ணும்-பாணத்தினிடத்தும். தடவி-தடவப்பட்டு, வழி யிசைப்பாட்டென முடிக்க. இசைப்பாட்டு - வீணையினோசைப்பாட்டு, விழி பொழி காதலாகிய ஆறுஎன மாற்றிப் பொருள்கொள்க. எண்-எள். வடிவின்-உருவத்தைப்போல. பிணிமுகம்-மயில்.

கொலைவினையைத் தனியாளுங் குலக்கொடியா ளுவப்பதற்கோ
புலைவினையைத் தொலைத்தொளிரும் போர்வேலைப் பரித்தனையே
மூவுலகுந் தொழுசும்பு முழுதாளி மகண்மகிழ
மாவுலகம் புகழ்ச்சிசெயும் வச்சிரங்கை நச்சினையோ
எறியுமல சவனுடல மெரியும்விழி களிப்பதற்கோ
செறியுமயிர்த் தகரேறித் திக்கெல்லாந் திரிந்தனையே
கொஞ்சுதலை விடுத்திறைவன் குடிலைகொளச் செயுமுறைக்கோ
அஞ்சுதலைக் குயர்வாக ஆறுதலை யாயினையே
சிந்திக்குந் தகைமிகவுஞ் சிறந்தென்று மிளையாய்நீ
வந்திக்குந் திறல்வீர வாகுவென்னை யுயிர்த்துணையே.

இவை ஆறு மீரடித்தாழிசைகள்.

கணமழை பொழிதரு கருமுகின் மிசைவர
வணமிகு வெகுண்ட மறைபயின் மயிலினை
திதிபெறு சுதருறு திறமுயிர் பருகிய
அதிகொடு விடவடி வமைதரு மயிலினை

இவை நாற்சீரோரடி கொண்ட அம்போதரங்கம்.

மரகத துரக மிசைந்தனை வரைமது வமுத மிசைந்தனை
பரமத திமிர மறைந்தனை பரமகு டிலையு மறைந்தனை

இவை மூச்சீரோரடி கொண்ட அம்போதரங்கம்.

சூரறுத்தனை போர்வெறுத்தனை
தோம்விடுத்தனை நேமடுத்தனை
பார்பொறுத்தனை நீபொறுத்தனை
பாரிடத்தினை யோரிடத்தினை

இவை, யிருசீரோரடியம்போதரங்கம்.

காவோதண் ணிழன்மலியுங் கடிபொழிலிற் செடியோலும்
பூவோவப் புதுமலரிற் புகுசுகுண மணமேயோ
தடமோமிக் குளசலனத் தடந்திரையோ தண்ணீரி

(1) புலைவினை-இழிந்தவினை. எரியும்-எரிக்கும், பிறவினைப்பொருள். குடிலை-பிரணவம். இளையாய்-இளைக்கமாட்டாய். திறமுயிர்-திறமும் உயிரும். உமை-உமாதேவி. அமுதம்-பால். நீர்-கடல்,

னிடமோவப் புனலகலா திருக்கின்ற குளிசேயோ
பாசமோ டார்க்கும் படமோநுண் ணூலோகார்ப்
பாசமோ யாதோ பகர்மீ பாம்பொருளே.

இவை, பெயர்த்துமீரடித்தாழிசைகள்.

எனவாங்கு

குவிகட லாடைப் புவிகரு வியிர்த்துக்
கண்ணன் பின்வரும் வண்ணவான் குடுமி
யிமையம் பயந்த வமையந் தோளி
முலைப்பா லுண்டு கலைப்பா லின்ட
சுந்தா ஞானசம் பந்த வாரிய
ஊழியு முலவா வாழி நெடும்புகழ்
குன்ரு மயூரக் குன்றைவந் தணைவார்
வேண்டிய வாங்கே தூண்டிய வள்ளற்
றன்மை கேட்டுநிற் சார்ந்தனன்
புன்மை போக்கிமன் னன்மைகாட் டுதியே. (1)

இது, பத்தடி நேரிசை யாசிரியச் சுரிதகம்.

துதி வேண்பா.

காட்டிற் புனங்காக்குங் கன்னிமட மான்குருளைக்
காட்டிற் புலிவேங்கை யாயினையென்—கோட்டிற்றேன்
றத்திவரச் செய்வாய்ப்பாய் தண்குன்றை கண்டார்சம்
பத்திவரச் செய்வாய் பகர். (2)

கிள்ளைவிடு தூது.

அஃதாவது, பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவனுக்குத் தலைவி
கிளியைத் தூதாக அனுப்புதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பகலும் பரவு மிரவாக்குங் குன்றையெம் பைம்பொழிற்கட்
புகலுங் களிமொழிப் பூங்கிளி காளந்திற் போயுரையீ
ரகலும் பெருவெறுக் கைக்காசை வைத்தணை யாதுநின்ரூர்க்
கிகலுங் குணத்தமு தங்கைத் தளாளிவ ளென்பதுவே. (3)

(1) எனவாங்கு-இது தனிச்சொல். (2) குருளைக்கு-குருளைக்காக. ஆட்டில்-விளையாட்டினிடத்து. வர - வருதலால். (3) அகலும்-விரியும். வெறுக்கைக்கு-திரவியத்துக்காக. இகலுங்குணத்து-விரோதிக்குங்குணத்தோடு.

இதுவுமது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வேதரூபம் பெறுமறு மாமுக வித்தகன்
குன்றைத் தத்தைக ணீவிரெஞ்
சாதரூபம் பெறுநுஞ் சிறைக்குறுந் தலைவ
னூர்க்குறச் சாற்றுதல் வேண்டுமெம்
மாதரூபம் பெறுவது திண்ணமே மான
மின்று வளைகலை போயின்று
சாதரூபம் பெறுசை சவத்துள தகைய
ளாயின டாழ்க்குறி னென்றசோ. (4)

துதி வெண்பா.

என்றே யருள்வைமதி யில்லேற் குயர்குன்றைக்
குன்றே விழைந்துவிளங் குஞ்சேய—நன்றேமால்
புல்லுமிறை புந்திமகிழ் பொன்னே வெளியேசூர்க்
கொல்லு மசனியே கூறு. (5)

தலைவன் பவனிகண்டு வருந்திய தலைவியைத் தலைவன்
சேர்வாளெவென்று பாங்கி கூறுதல்.

பதின்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கூறுசங் கணிந்த கொண்ட றேடுசங் கரன்ப யந்த
கோகிலந் தழங்கு குன்றை முருகேச
ரேறுதிண் டிறந்து லங்க வேலினின் றெழுந்து சிங்க
வேறெதிர்ந்த தென்று கந்து மயின்மீத
யாறிரண்டு திண்பு யங்க ளோடுவந்த வென்றி கண்டி
வாகுலந்த ழைந்த கொம்பை யணைவாசோ
வீறுசுந்த ரந்தி ரிந்து தேறுசிந்தை யும்பி றழ்ந்து
மேவுசங்க டந்தொ லைந்து விடுமாறே. (6)

---

(4) சாதரூபம் - பிறந்தகோலம். சைசவம் - சிசுத்தன்மை. எஞ்சாத-குறையாத. நுஞ்சிறை-கிளிச்சிறை, அது ஒருவகைப் பொன். (5) மால்-மோகினி வடிவாகிய திருமால். (6) இதில், வேலை மயிலுக்கும் சிந்தவேறு முருகேசருக்கும் உவமையாதலுந் தண்டுதொள்க. வேலை=கடல்,

பாட்டுடைத் தலைவன் புயங்களின் செயல் கூறுதல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆறு பொங்கிய லோடு கின்றவரு ளாழி தந்தெடு
வேல்வைத் திருந்தன
ஆசு கந்தனு வாள்கொ டுப்பரிசை யாழி யுந்தியெறி
பாசத் திசைந்தன
ஆத பஞ்செய்சத கோடி யங்குசமொ டாக வஞ்செய்படை
மேவிப் பொலிந்தன
ஆகு லந்தவிர வாச னங்குமுறி யாடு கின்றகொடி
யேறிக் கிளர்ந்தன

தூறு புன்பயமி லீர்வ ரம்பெறுவிர் சூழ்தி சென்றகுறி
காணப் பொலிந்தன
சோம கண்டனுதல் வேட மங்கையரி சூழ்சி லம்பணிசெய்
பாதத் திறைஞ்சின
தோகை வெம்புரவி வாய்கி டந்துலவு சோர்வு விண்டகடி
வாளத் திசைந்தன
தோத கம்பரவு மாய விஞ்சைமிகு சூரி ரண்டுபட
வேல்விட் டெறிந்தன

பாறு தைந்தமொழி யானை நங்கைசம பாகம் விஞ்சுமூலை
மேலுற் றுறைந்தன
பாத லஞ்செறியும் நாகர் துங்கமணி பாவு திண்கடக
மேறிச் சிறந்தன
பாத கங்கெழும லோடு நிந்தைபடு பாவி யென்கவிய
வாவிப் புனைந்தன
பாவ முஞ்சமு மோட எந்தைபுகழ் பாடி வென்றுதிரு
நீறிட் டணிந்தன

மாறு மிந்த்ரனர சாள வந்தவுயர் வாழ்வு தந்ததவ
வூழிற் கிளர்ந்தன
மாத வன்கமல நாபி வந்தமறை வாணி யன்றலையை
மோதித் தலைந்தன

வாச விக்துளவி சால மன்றன்மலர் மாலை துன்றியழ
கூறிச் செறிந்தன
வாழை பைங்கமுக மோவெ னும்படிவின் வாவு குன்றைபிறை
வீசப் புயங்களே. (7)

களி

அஃதாவது, கட்குடியன் கள்ளின் பெருமையைச்
சிலேடைவகையாற் கூறுதல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கள்ளாருங் கடம்பனியுங் குன்றைநகர்க் குடியன்
கட்கடையை விட்டகலாக் களியமியாம் புனலி
னள்ளாரு நெடுந்தாலப் பால்சுமந்த பொறையா
னுகர்குலத் திறையறிவிற் சான்றுனு யுற்று
ளெள்ளாரு மறுமார்பன் மதுவணுவுண் டன்றே
வோங்குபுரு டோத்தமனென் றுலகுதொழ லானுன்
புள்ளாரும் பிரமனம்ம கலைநாவில் வைத்தே
போதனு யினனினிநாம் புகலினகை வருமே. (8)

இதவுமது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நகைவரு மென்னிற் புகைவரு மிறைபின்
னல்கிலேனென் வதிமபின் மலிக்குக்
குகைவருங் குன்றுக் குடியெனும் பெயரியாங்
கூடலாற் பெறும்பெருங் குடியேம்
தகைவருந் தேறற லுறுதவ ரருமா
தவங்கள்கா ணுதவர் மதுரைத்
திகைவரும் பெரும்பே றிலாதவ செல்லாஞ்
செக்கத்தினுக் கென்பயன் இருந்தே. (9)

---

(8) கட்கடை-கள்ளுக்கடை, கடைக்கண்: தர்ஸப்பால்-பன்பால், பூமியின் பகுப்பு. மதுவணு-அணுவள்வுகள், மதுவென்னு மசரஜயிர்: நம்மகளே-நம்முடையகள்ளே. அம்மகளே - அழகிய சரசுவதியை: (9) தேறல்-கள் தெளிவு. மாதவம்-கள்-பெரியதவம்: மதுரை-மதுரை-கள்:

இரவுநீடத் தலைவிவாடல்.

அல்லதாவது, தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி இராப்பொழுது நீடித்துத் தோன்றுதலால் வருந்திக் கூறல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இருந்துவசம் பிறிதொன்று மின்றியெழிற் பன்னிருதோட்
கெங்கி யோங்கிப்
பெருந்துவசம் பிரமெனப் பிறங்குதனங் கனத்தினமும்
பெயர்ந்து சோர்ந்து
வருந்துவசந் தனச்சாரன் மாயூரா சலற்சேர்க்க
மதியி ரன்னே
னருந்துவச மொலியாமை யாற்றியதை மாற்றுதிரா
வறவுந் தேர்ந்தே. (10)

துதி.

நாற்பத்துநான்கு அடியகவற்பா.

தேக்கடர் சாரலின் மாக்கலி தேறலைக்
கடிநடைக் கூசெயிற் றடிதிறற் கடுவன்
கொல்லைச் சவாரி லொல்லைப் புகாஅ
வைவனம் பொதிந்த மைவனக் குடங்கவிழ்த்
தெடுத்தது நின்றய மடுத்துச் செடித்தலைக்
கொழுந்துணர்ச் சுமையடை யழுந்துற விருத்திக்
காதன் மந்திபாற் போதன் மரீஇமுனர்
வைத்துச் சுவைத்தியி துத்தம நருவென
நெடும்பொழு தேயாக் கொடுந்தழற் காம
வெம்பசிக் கிடந்து பம்பஞ ருழந்தேற்
கெத்தனை மதுக்குட முய்த்தனை யேனும்
விரும்பலன் புணர்ச்சிப் பெரும்பலன் வெஃகிக்
கலவிப் புதுத்தேன் குலவி யொருங்கே
யுண்டிறு மாப்புக் கண்டன் மாக்
விப்பகல் கழித்துமென் றெப்பகல் பூம்பொழிற்

(10) இவ-இரண்டு. (11) சவாரில்-வேடர்வீடு.

சென்றீன வளஞ்சால் குன்றையம் பொருப்பிற்
காற்றுப் படிந்தவர் காற்றத் தொழுதோய்
முன்னுச் சொலற்குரா துன்னுப் பல்பிணித்
தொடாநெடுங் கடல்கட் படாதுகணம் வறப்பத்
தண்ணவா மருள்பொழி வண்ணவான் செம்மைக்
கொண்மூக் கேண்மதி யென்மூ வுலகு
மிடனனி பரப்பிய சுடர்மணித் திண்டோ
ளிர்திரன் புதல்வியை மந்திர முறைபின்
வேட்டனை காமக் கோட்டியின் மீண்டு
நன்றுசிறி தறியாக் கொன்றுழல் வாழ்க்கை
மறநாய் குரைப்பருத் திறனர் முன்றிற்
றுஞ்சுங் காலையும் வெஞ்சின மரூஅப்
பாபமூர்த் நியர்பெறு கோப வாய்ச்சியைக்
களவுகொன் டெழுந்த வளவி லாற்றற்
கடங்கவிழ் கரித்துணை மடங்கலே றென்றுனைப்
புகழ்ந்தடங் காது மகிழ்ந்துபா டுதலே
மன்னிய வடியர்தாள் முன்னிய விருப்பும்
ஈட்டன் பில்லார் மாட்டு வெறுப்பு
மறன்வாய்க் கால்செலுத் திறனீ றறிஞர்க்
காணுத் தோறெலா நாணுஞ் செறுந
ரின்னு செய்பி னின்னு மடமுங்
கழிப்பின்முற் படுத்த பழிப்பி னச்சமுஞ்
சிவமத மலாமற் றவமதப் பயிர்ப்பு
மேகனென் றுனையுணர் சேகுறு தேர்ச்சியு
நிற்றொழும் பேற்றின் முற்றிறு மாப்புஞ்
செயிரினல் லாற்றிற் றைரியப் பெருக்கு
மெழுத்தா ரூவா வழுத்துமா களிப்பும்
பாண்டும் பொருளா வெளியேன்
வேண்டின் னடிகளீ னீண்டார் தற்கே. (11)

(11) நீர்-குணம். அடிகளின்-சுவாமிகளைப்போல.

தூது.

நேரிசை வெண்பா.

ஆரும் பணியு மறுகுஞ் செறியு முடி
யாரும் பணியு மறுமுக னே—காருமில்லின்
முன்பெருமை யேறுமொன்றி மோதுகுன்றை யெம்பெருமா
னுன்பெருமை மற்றார்க் குறும். (12)

குறம்.

அஃதாவது, குறத்தி குறிசொல்லுதல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உறத்தி யானிக்கும் வேளைக் குவர்தவே
ளுவக்க குன்றையைச் சீதனங் கொண்டுவாழ்
குறத்தி யானிச்சு மாமொழி மாதராய்
குமுத வாய்மலர்ச் சோர்மதி கூறெனத்
திறத்தி யானிக் குலத்திங்கள் செப்புமித்
திறத்தி னுன்மிது னர்தெரிச் சேனியற்
றறத்தி யானிக் குறியின் மகப்பெற
லாதி மாதமின் முதிபத் தாயினே. (13)

கார்கால வருத்தம்.

அஃதாவது, தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி கார்காலம் வரக்கண்டு வருந்துவதைப் பாங்கி கூறுதல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆர்தீங் குழலுமீங் கழலுமிழும் படிவர்
தளிபளொளிர் செவ்வெதுப்பத் தீங்குழலுங் காலஞ்
சேயவள வாரியா லங்குடித்து மர்சோ
தீசண்டுமுகில் வாரியா லம்பிலிற்றுங் காலம்
பாயகொடு விடவரவு மடவரல்வா னல்குல்
படுமெலிவிற் படமடக்கிச் சிறைகிடக்குங் காலர்
தாயபுசழ் மயின்மலியின் முருகன்வடி வேலிற்
றடித்தொளிர மெலிர்தெப்மின் சலிக்கின்ற க்லம். (14)

---

(12) காரும்-மேகமும். (13) நிறத்தி-வாய்திறந்து சொன்னுப். மிது னம்-மிதுனராசி, சேர்க்கை. அறத்தி-அறத்தையுடையாய். ஆனிக்குறியில்-தெடுதற்குறியில்லாத. (14) வாரி-ஆலம் - கடல்நீர். வாரி-அள்ளி. ஆலம்-விடம். அல்குல்-அல்குலால். வேலின்-வேலைப்போல். தடித்த-மின்னல்.

தலைவன் றன்னிலை சாற்றல்.

தலைவிக்குத் தலைவ னன்பின் வலிமையைக் கூறல்.

கலி விருத்தம்.

காலன் வீழக் கறுத்துச் சிவந்தபூங்
கால ஞரியன் காரியல் குன்றைநீர்
காலன் மாறுதல் கண்டனை யாயினோர்
காலன் பின்மையெற் காணுவை பூவையே, (15)

நற்றாய் வருந்தல்.

அஃதாவது, மயங்கு மகளே நோக்கித் தாய் வருந்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூம்பா டலமல ருங்குன்றை வாணன் புகழவறி
யோம்பா டலமெனி னும்மருள் வேள்வனப் புள்ளழுந்தி
யேப்பா டலமுற லாஞள் வளர்த்த இளங்கிளியு
மோம்பா டலங்கிடை யாக்கிடந் தாளென் னொருமகளே. (16)

நெஞ்சறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது, தலைவன் றன் அன்பத்தை மனத்துக்குச் சொல்லுதல்.

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

மகவான்விதி வதிசிர்மயின் மலைசாருதி மனனே
தகவான்முது கினிலேவரு தரமாகயி லெயின்மே
னகவான்முக மகமேருநன் னகமேறிய தகைசால்
பகவான்மக னருள்வானிரு பதமோரிறை யினிலே. (17)

மறம்.

அஃதாவது, மறவர்குலத் தலைவிக்குத் தலைவன் விடுத்த தூதனைத்
தோழி மறுத்துக் கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இறையொருபத் திரமுய்த்தா னெங்கள்குலக் கொடியினைவேட்
டென்றுய் குன்றை
நிறைபலபத் திரமறவர் கண்காணு நின்வாணு
ணெடிதே போலும்

---

(15) ஆரியன்-குரு. நீர்காலல்-நீர்க்குதல், அஃதாவது, மழை பெய்யுங் கார்காலம். எற்காணுவை - என்னிடத்துக் காண்பாய். (16) ஏம் - ஏமம் ஏம் என்றுயிற்று. (17) ஆன்-இடபவாகனம். தரம்-தகுதி, வான்-பெரிய, (18) பத்திரம்-ஓலை. பத்திரம்-பாணம்.

பொறைமுடங்க லொடுங்கடிது போதியிடை யூருருவிப்
போப்பூர் சேரி
னறைகறுங்க டலிலமகளிவ் வணங்கையது கொடுபுசை
யாற்ற மன்னே. (18)

சுரம்போயிலைட்கு வருந்தல்.

அஃதாவது, தலைவனுடன் பாலைநிலத்திற் சென்ற மகளோ நீனைத்து
ஈற்றுய் வருந்திக் கூறுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மன்னுஞ் சிகண்டியன் காலியைப் பாலிக்கு மாச்மருகன்
பன்னும் பரிதி கதிர்காமங் கூரப் பரித்தவைவேன்
மின்னுங் கரன்குன்றை வேளாயுன் ஞதவர் வேமுளம்போன்
மென்னுஞ் சுரத்திற்கு முற்றுக் கனிசெல வெவ்வண்ணமோ. ()

தென்றலைப் பழித்தல்.

அஃதாவது, தென்றற்காற்றுல் தலைவி துன்புறுவதைக்கண்டு
தோழி அக்காற்றை நிந்தித்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வண்ணம் பாவு மாறுமை வருத்துஞ் சிறுகா றனிவிழிக்குங்
கண்ணம் பாவு கைக்குமுதற் கடவு ளருளுங் காங்கேயன்
விண்ணம் பாவு குன்றைமலி விருப்பான் மயிலுப்பத் திருப்பானேற்
றீண்ணம் பாவு சிறைப்பெருங்காற் றீலுக்காற் றுங்கொல் திக்குண்டோ.(20)

கார்கண்டு வருந்தல்.

அஃதாவது, கார்காலம் வரக்கண்டு வருந்தும் துன்பத்தைச் சகியாமல்
தோழி தலைவனுக் கறிவித்தல்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

குண்டலம்வாள் கொடுவெட்டுங் கொடுமைபின்மின் னற்கொடிகள்
குண்டலம்வாள் வீசுமொரு கொடியையறத் தெறலாமோ
வண்டலர்தா ளாலவத்த மால்போற்கார் கண்டுளந்து
வண்டலர்தாள் வாராயோ மாறில்குன்றை மறைப்பொதிவே. (21)

---

(18) மூடக்கல்-ஓலை. அது-அவ்வோலையாகிய பத்திரம். (19) காலி-பசுக்கூட்டம். போன்ம்-போலும். முற்று-இளமைமுதிராத. (20) வண்-(மன்மதன்) ஏழுக்கும். அம்பு-பாணம். ஆவும்-அதற்கும். சிறுகால்-தென்றல். பாவ-தங்கின்ற. (21) குண்டலம்-ஆகாயம்,

துதி.

பொதிய முனிகல்விப் போதஞ்சற் தேசும்
பொதியமுனி குன்றைப் பொருளே—யதிவனப்பைக்
கன்னலஞ்சா பத்தைவைத்தான் காமுறுவோய் காத்தருடுஞ்
சின்னலஞ்சா பத்தை யினி. (22)

இரவு நீட்டிக்க வருந்திய தலைவி தலைவனை நினைந்து கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இனியாத வன்மொழியொன் றென்றுமியம் பலன்புலரா
கிருடா னென்னே
தூரியாத வன்றனக்குக் கங்குலகற் றேலென்று
சொல்லி னுயோ
வுனியாத வன்பூசித் தூயர்மகவு பெறுங்குன்றை
யுகந்த கந்த
வினியாத வன்மருள தேறியசெல் வாக்கிருப்பி
னெதுசெய் யாயே. (23)

தலைவி வருத்தந் தணியாத தலைவனைப் பாங்கி நோதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

செய்யார் குன்றைப் பதிவதியெஞ் செல்வி யுய்ய நெடுகாளா
வையார் வடிவே லுணவின்றி வாளா விருந்து வருந்துறவு
மையா ருடலம் வெந்தவனை மறித்துங் கோறல் வழக்கிலென்றே
செய்யார் மூங்கீர் மாவையுளக் தெளிந்து பிளந்த சீரியரே. (24)

---

(22) முனி - நீக்குகின்ற; இது-காற்பெயர்ப்பொருள். தஞ்சின்னல்-இறக்குந் தன்பத்தையுடைய. அஞ்சு-அஞ்சாவது. (23) வன்-வலிய. தினி-நெருங்கி. யாதவன்-கண்ணன். யாது-எது. அவன்மம்-அத்தவன்மம். (24) கோறல்-செய்யர னெனக்கூட்டுக. மாவை-மாமரமாகிய சூரனை.

அம்மானை.

அஃதாவது, பாட்டுடைத் தலைவனைப்பாடும் ஓர் விளையாட்டுப் பாட்டு.

அடிமடக்குக் கலித்தாழிசை.

சீர்க்குமுக னின்றகுன்றைச் சேர்ந்தன்வள்ளி காந்தனுக்குண்
டார்க்கும் வளஞ்சுரக்கு மாறுமுக மம்மானை
ஆர்க்கும் வளஞ்சுரக்கு மாறுமுக மாமாயி
னர்க்கும்பா ராவார மாருமோ வம்மானை
யன்பர்ப்பா ராவார மாருமே யம்மானை. (25)

மடக்கு.

மான்மருட்சியு மிக்குளமாலையே
வள்ளிகாந்தற்கு மிக்குளமாலையே
தானடத்தலுங் கந்துகத்தோகையே
தமியள்காய்ந்ததுங் கந்துகத்தோகையே
வான்வழுத்தலு மாறுவதனமே
மங்கைக்குஞ்சுக மாறுவதனமே
மாறுவப்பு மையூரச்சிலம்பையே
மதனனுப்பு மையூரச்சிலம்பையே. (26)

தெளிவு.

அஃதாவது, தனியிடத்தகக்கண்ட தலைவியைத் தலைவன் பூலோகத்துப் பெண்ணெனத் தெளிதல்.

மருட்பா.

சிலம்பார்க்கும் பூப்படியுந் தேங்குழல்கான் பார்க்கி
னிலம்பார்க்குங் கண்ணிமைக்கு நேர்க்தே—கலந்தார்க்கு
நன்றையே புரியுங் குன்றைபங் கிரியில்
நேர்க்திவ ணின்றவிந் நிலைமை
பிர்ந்தண் கடற்புவி சார்ந்தபூ மகளே. (27)

---

(25) பாரா-பார்த்து. (26) மான்-மான்போன்ற தலைவி. இந்து-சந்திரன். இனம்-கூட்டம். தான்-முருகனுடைய தான். கந்துகத்தோகை-குதிரையாகிய மயில். தமியள்-தனியளாகிய தலைவி. கந்துகத்தோகை-பந்து விளையாட்டின் மகிழ்ச்சி. வான்-வானவர். ஆறுவதனம்-முருகனுடைய ஆறுமுகம். மான்-தலைவி. மை-மயக்கம். சிலம்பு-சிலம்பாறு. (27) பூ-பூமி.

கழிக்கரைப்புலம்பல்.

அஃதாவது, தலைவனைப்பிரிந்த தலைவி நெய்தல் நிலப்பொருள்களோடு தன்னுள் கொடுமை கூறி வருந்துதல்.

பன்னிரண்டுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சார்பைத் திரையுந் துவர்வனமே
தழைத்து நிறையுந் துவர்வனமே
தரியே னுடல மரக்கலமே
தாழ்க்கா தோடு மரக்கலமே

பார்வந் தலறும் வெண்ணத்தே
பதியன் புளசோ வெண்ணத்தே
பாவிக் கழிமோ துஞ்சுறவே
பாவி மநட்கே துஞ்சுறவே

யேர்செய் பிணைச்கள் வைகறையே
யெளியேற் கிலையோ வைகறையே
யெழில்கொள் பலத்த முண்டகமே
யிடைந்தேன் றுயர முண்டகமே

கூர்வாய் நெடிய மஞ்சுகமே
கொடியேற் கிறையா மஞ்சுகமே
குளிர்புன் ஞகத் தடங்காவே
குன்றைப் பிரான்றீ தடங்காவே. (28)

தலைவி மயிலை வேண்டுதல்.

அஃதாவது, பாட்டுடைத் தலைவன் பவனியைக்கண்டு வருந்திய தலைவி அவன் வாகன மாகிய மயிலை நோக்கிக் கூறுதல்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காவி துறுங்கயி லாய நெடுங்கிரி
காவல் செயும்பதி தாழ்வோனின்
வேவ விளர்த்தளிர் மீது கொடுத்தழல்
வீழ்த்த லெனும்படி யோவர்தே

(28) அரக்கு அலம்-அழுத்துகின்ற துன்பம். மஞ்சுகம்-கொக்கு. (29) பதிசிவபிரான். தாழ்வோனை-வணங்கப்படுங் குமாரக்கடவுளை.

பாவ முறுஞ்சசி காயு நெடுங்கதிர்
பாய விடுந்திற மேதகியா
லேவ மறும்பொழி லேழ்புகழ் குன்றையி
லேயக வுஞ்சிகி தாளாயே. (29)

தலைவனைப் பிரிந்து வருந்திய தலைவியைத் தோழி தேற்றல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தானே தனக்குத் தனியுவமைத் தாணி பரவு மருணகிரி
தேனே யன்ன புகழ்ப்பாட்டன் சென்னி துன்னித் திகழப்ப
ஞானே யுய்ய நமருய்ய நல்கு சிறிய மகன்குன்றை
மானே பயங்கிச் சிறிதுமுளம் வருந்தல் வரும்பே ரன்புக்கே. (30)

சந்திரனைக் கண்டு விரகமிக்க தலைவி பலவாறு புலம்பல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
மடக்கு.

கேளார் தூற்று மதுமலரே கிழ்வார்க் தூற்று மதுமலரே
வேளா ரெளியேன் படுகிடையே விரையா நிலஞ்சி படுகிடையே
யாளார் செந்தே னுற்றூரே யந்தோ வந்தே னுற்றூரே
நீளார் சிகண்டிப் பதியாரே நிலவைக் கண்டிப் பதியாரே. (31)

துதி.

இருசீரடி வஞ்சிவிருத்தம்.

பதியார் குன்றையம்
பதியார் சென்றுதம்
பதியார் பண்டியிற்
பதியார் மங்கலை. (32)

---

(29) ஏவம்-குற்றம். வருத்தல்-வருத்தாதே. (30) இப்பாட்டில்-பாட்டன், அப்பன், மகன், பேரன் என்னும் முறைப்பெயர்கள் முறையே வந்தன வியக்கத்தக்கவை. (31) வேளார்-விரும்பார். தேனுறை-குன்றைநாதி. என்-எதற்காக. ஆற்றூர்-ஆற்றமாட்டார். (32) பதி-இறைவன், முருகக்கடவுள். நற்பதியார்-மணமகன் மணமகள்; இவர் தகப்பன் தாயர். பண்டியில்-வயிற்றில்.

காமமயக்கத்தால் தலைவி வருந்தல்.

முச்சீரடி வஞ்சிவிருத்தம்.

மங்க ளஞ்செய் மயின்மலி
யிங்க ளங்கை யிருட்குழாந்
திங்க ளம்பணி சென்னியான்
வெங்க ளம்பெய் விடங்கொலோ. (33)

சிலேடை வெண்பா.

ஓலஞ் செறிகடலி யொக்குமறு கும்மதனுங்
கோலஞ் செறியுமுபர் குன்றையே—மாலசுரர்
கூற்றுப் படையான் குணக்கீரன் சொன்னமுரு
காற்றுப் படையா னகம். (34)

இடைச்சியார்.

பால்விற்கும் இடைக்குலப்பெண்ணை யிச்சித்த தலைவனெருவன் சிலேடை வகையாற் கூறுதல்.

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அன்பர்ப் போற்று கட்டுண்ப
தல்லா லெவர்க்கு மடங்காத
வத்திக் கிளையான் குன்றைமணி
யணியே மிடையுந் தெருவிடையே

யென்பாற் குயவன் கலையத்தா
லிவிக்கு மான்பால் பகருதிசீ
இன்றேல் ஆன்பால் யாங்காணே
திட்ட குயவன் கலயத்தாற்

---

(33) அளங்கை - அங்கையினுலள்ளப்படுகின்ற எனக்கூட்டுக. (34) கோலஞ்செறியும்-அழகுசெருங்கும். கோல் அஞ்சு எறியும்-பஞ்சபாணங்களை வீசி யெறியும். மறுகு -கடைவீதி. மதன்-மன்மதன். (35) அத்தி-யானை முக விநாயகர்.

நென்பாற் கேகப் பகருகிலோ
நிகழித் தகியைக் கூடையிலை
நிறக்கக் காட்டி மலர்வாளி
நித்த தாபந் தீர்த்தருள்வீர்

முன்பாற் கடற்கண் டுயில்கூர்ந்த
முருந்தன் மிருந்தன் மூதிசைபோல்
மூண்டு வளர்ந்த குலத்திசை
முதிர்வாய்ச் சியசே யாய்ச்சியசே. (35)

இதுவுமது.

எறு குடமல் லிகைமுல்லை
யெங்குஞ் செறிந்து கொங்குவிரிந்
திலங்குங் குன்றை மறுகினழ
கின்ன மெழுப்ப வருகிற்பீர்

கூறு நவரீ தந்தழலிற்
குழைபுக் தசைத்த தறுகொண்டீட
குறியா வெமதி தையன்கொதித்துக்
குளிரும் புனலாய் வழிந்தோட

வேறு செய்த நவரீதம்
வியப்பே யிருளிற் கொணர்ந்தருப்பேர்
வேண்டா தெளிவாய் நிலாப்போந்த
விசைத்துப் புணர்வே வேண்டுமதன்

கோறு மரிட்டம் யாங்கொள்வான்
கூடக் கொணர்ந்தி சேனுயர்ந்த
குடத்து மரிட்டம் கூடாது
கூடா தார்க்கும் பொதுவியசே. (36)

---

(36) இருள்-இருள்போன்ற கூந்தல். திப்பு-செய். திப்பு - பவளம் போன்ற இதழ். கோல்-(மன்மதன்) பாணம். தம்-வீடுகின்ற. அரிட்டம்-துன்பம். அரிட்டம்-மோர்.

மதங்கியார்.

நடனஞ்செய்து பாடும் பெண்ணொருத்தியைக்கண்ட காமத்தலைவனொருவன் கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொதுநடனம் பயில்பெருமான் மருமான்வாழ் குன்றைவளம்
பொலியுங் கீர்த்தி
மதுகடம்வாய் விரிந்ததென வாய்மலர்ந்து நாட்டியஞ்செய்
மதங்கி யாரே
கதுமெனம தனுமிலக்கு நாட்டியஞ்செய் தான்கடகக்
கரமி லங்க
எதுமனமீ ளவுநாந்த கங்கொண்டூர் நாந்தகந்தாங்
கிடற்கு மன்னே. (37)

இதுவுமது.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மன்னு கின்ற சூரபன்மன்
வாழ்வு குன்ற வேல்விடு
மத்துகை மிஞ்சு குமரனெந்தை
மருவு குன்றை நகரிலே
யுன்னு கின்ற செயல்பிறங்க
வபிந யங்கள் சாட்டுவி
ருமது சிந்தை யறியுமந்த
வுணர்வு தந்த தில்லையே
தின்னு கின்ற கண்டகஞ்
சுழற்ற வேது வேதசோ
தெளிவி றுன்பு கண்டகஞ்
சிதைந்து நைந்து போயதே

(37) இலக்கு-லகூியம். அஞ்சு-ஐந்துபுட்பபாணம். நாந்தகம்-நாந்தகன் தகமாட்டோம். (38) கண்டகம்-முள்வான்.

பன்னு கின்ற நட்டம்விட்டி.
யோக லாப மருடிசேற்
பாக்கியம் பலித்து மாலி
பாழி னட்ட மாகுமே. (38)

துதி.

விருத்தக் கலித்துறை.

ஆதியோ டந்த மேது மிகர்தோ னைலும்
பாதிய னங்கோர் பாகன் மகன்சேய் பால்போலுஞ்
சாதிசெ வந்தி மாலதி கொன்றை சாதிதவம்
ஊதிகை சந்த மாமலி குன்றை யூர்தானை. (39)

தலைவி துன்புறுதல் நோக்கிப் பாங்கி தலைவன் கொடுமை கூறுதல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கோர்போர் துய்த்தித் திரட்பட்ட
நிலைமை யுலகம் படமுடிவி
னெகிழ்க்கு நுதலம் பகமுளரி
நிமல னருள்குன் றைப்பெருமான்

சார்போர் துயர முழுந்தோமேற்
றரிய லார்தாஞ் சியாசோ
சமண முதல மதங்களெயச்
சண்பைக் கெழுந்த தருணத்தாண்

வார்போர் துயரப் பூம்பானை
வாய்த்துக் காய்த்து வளஞ்சுரக்க
வைத்த நிறத்தி னிக்குரலி
வருந்து மடலாண் முடிப்பெண்ணை

---

(38) நட்டம் - நடனம். யோகலாபம் - புணர்ச்சியாகிய ஊதியம். ஆகுமே-வினுப்பொருள். (39) பால் - இடம். சாதிதவம் - நாவல். ஊதிகை - முல்லை. (40) முளரி - அக்கினி. சார்போம் - சார்புடையோம். போர்த்த-பின. நிறத்தின்-நிறத்தைப்போல. மடல் ஆள்-பூவிதழ் ஆளப்பட்ட.

யார்போற் தெவ்வா றழைக்கினும்வர்
தவ்வா முற்ற னவனுக்கி
தாற்ற வாற்ற வரிதேயோ
வனுசெய் யாமை யிறும்பூதே. (40)

பிச்சியார்.

முக்குறித் தொகுதியாக வீபூதியும் சித்தரப்பொட்டும் சூலமும் கபாலமுந் தாங்கிப் பித்தடையார்போலத் திரியும் பெண்ணெருத்தியைக் கண்ட தலைவனெருவன் கூறுதல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நேடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேறுசதுர் வேதமறை பிரணவத் துட்பொரு
டெளித்தபர மாசாரியன்
தேவகுஞ் சரியோடு வள்ளிமஞ் சரிகுலாய்ச்
செறிகுன்றை நகரத்தினே

கீறுகிரி புண்டரஞ் சிந்தூரஞ் சுந்தரங்
கெழுநுதற் பிச்சியாரே
கேண்மினூர் வசிதிலோத் தமையாதி மாதர்கள்
கிளரெழிற் கோயிலெல்லா

மூறுமதி லாவண்ணி யத்தினுக் கேக்கற்
றொடுங்கியேற் றிடவுமன்னி
யோயாத வொண்மஞ் சுளப்பிச்சை யிடல்பிறர்க்
குரைசெய்கிரு வோடுபோலிவீர்

மாறுபொரு மூவிலைப் படைகாளை கனியெலாம்
வன்பலி கொளக்கொண்டதோ
மீனகடொறு மடவார் வழங்குபலி கோடற்கு
வாய்ந்ததோ வாய்மலர்கவே. (41)

---

(40) ஆற்ற-மிக. இறும்பூது-ஆச்சரியம். (41) மஞ்சுளம்-அழகு. திருவோடு-பிச்சையோடு.

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிய விருத்தம்.

வேட்டுவரு வார்க்குருகு முருகுகுன்றை யருகுநின்று
வெருட்டிப் பார்வை
காட்டுபிச்சி யிர்கடார்ச்செங் கதிர்நிவந்து மேலுக்கிக்
களுலப் பாலர்
திட்டுசிர்து ரத்திலகத் தெரிவர்து ரத்திலகத்
திரிவிர் முற்றம்
விட்டுதுதல் விழியிலீதா லேபபர மற்குளீதா
விளம்பிர் மாதா. (42)

ஊசல்.

அஃதாவது, ஊசல் விளையாதற்குப் பெண்களொருவரையொருவராழைத்தல்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

தோரண வாயிற் றுதைகழனி யிற்றுழனி
வாரணமூர் குன்றை மறுகை யெழில்பாடிக்
காரண மின்றிக் கடற்கெண்டை செய்வள்ளைப்
பூரணகோ பத்தினிர் பொன்னூச லாடாமோ
போதத் தகவுடையிர் பொன்னூச லாடாமோ. (43)

தலைவிக்கு நேருந் துன்ப நிகழ்ச்சியைச்
சகியாதவளாய்ப் பாங்கி தன்னுள்ளே சொல்லுதல்.

இதுவும் அது.

மோதுமே வந்து முழங்குமே பாழ்ங்கடலுங்
காதுமே வேளுங் கடப்பமே யிவ்விரவென்
றோதுமே மாதுமே லோங்கு மயின்மலிவே
ளேதுமே கூறு தினிக்கடப்பர் தார்தினே. (44)

---

(43) கெண்டை-கண்; இது உருவகம். வள்ளை-வள்ளைக்கொடிபோன்ற காதினிடத்து. கோபம் - வாயிதழ்; இதுவும் உருவகம். (44) இதில், மூன்றாம் நான்கு கோக்களும் வினுப்பொருள் குறித்தன.

சித்து.

அஃதாவது, பொய்வேடந் தரித்துவந்த சித்தருளொருவர் மெய்வேடந்தரித்த சித்தர் செய்யுஞ் செயலைச் செய்வோமென்று சிலேடைவகையாற் செப்பல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தந்தை சீட ஞகிவர்
திறைஞ்சு குன்றை யான்குகன்
சரண பங்க யத்துவர்
தயங்கு சித்த சித்தரேஞ்

சிந்தை தேவ ரிறைவணங்கு
குருவை யெங்கண் முறையினும்
செம்பொ னென்று கண்டவித்தை
செகம றிந்த தில்லையோ

நிந்தை சேரு மும்பையுர்
தாவை யுங்கொ ளார்த்துரீர்
நேரி லுய்க்கி லரியதான
பணியெ னச்செய் கிற்பமால்

விந்தை யாவை யரியவிங்க
ணெது கின்ற தாமிர
மிசையு மாவி யற்றுவோம்
விழித்தி மைக்கு முன்னமே. (45)

இதுவும் அது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மேக்குவள்ர் குன்றைவரை விழைமுழைவிட் டழிந்துலக
வீபரீ தத்தை
நோக்குரசை சிறிதுகொடு வந்தசித்த ரேம்பர்
நுவலு சத்தைதத்

(45) தவம்-இரண்டு.

தேக்குமா சுணமாக்கி யெங்குமே கம்பாக்க
தேவுக் கிந்தாம்
வாக்குமரு துண்டுசிவர் தானெமக்கா காமமா
வக்கான் மன்னே. (46)

சம்பிரதம்.

அலிதாவது, சித்த, இவ்விரண்டும் சொல்லால் வேறுபாடல்லாமற்
பொருளால் வேறுபாடில்லை.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

மன்னவா காயத்தை விரலாற் சுழற்றியதை
மாறியவ் வாறுவைப்பேன்
வையமீர்த் தோடுகோ ரங்காட்டு வேலுனது
வரையுடைத் துணைவுகொள்வேன்

துன்னவா னம்புவனம் வாசால கத்தினுல்
தொந்தமுற வொன்றுக்குவேன்
சொலற்கரு நிறற்றனஞ் செயினேயடு தொழில்வரில்
றொடாவிற கிட்டெரிப்பே

னின்னவா வீமனைச் சிறைகொண் டடித்துவெளி
யிலியப் பறக்கவிடுவே
னிணைமர் திரமில்லை விரனுதிப் பன்னக
மடிக்கடி யெடுத்தெறிகுவே

னின்னவா றின்னமு மியற்றுமிவை வித்தையோர்
வினிதட்ட சேவன்மீன
மிசைகாவி னுபிர்பெற் றெழுந்தோடு மயின்மலையி
னிங்கொர்பதி காண்பிப்பனே. (47)

---

(45) ஏகம்-ஏகமாக. அரவக்கால்-ஓசையுடைய காற்று. (47) வீமனை-
ருடனை. காவின்-காவடியினின்று. பதி-இறைவன், முருகக்கடவுள்.

துதி.

விருத்தக் கலித்துறை.

காணுங் கண்ணுங் கண்ணும் மனமுங் கமழ்கின்றுள்
பூணுங் கையுஞ் செய்யும் படியம் புயநாதற்
கேணுங் கோணும் மேய்த்தில வாஞ்ஞை யிவாயோ
மாணுங் குன்றை வாழபி லக்கை மறவோனே. (48)

இதுவுமது.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மறமொன்று மறியாத குறைகிறை தயாவாரி
வார்தெங்க ணும்பார்து
வர்தெவரு மீடித் தினைக்குங் கனைப்பாற
வாழ்வினு டித்தினைக்குர்

திறமொன்று குன்றைப் பொருப்பினை விருப்பினைத்
தீராத பரமகுருவைச்
சேந்தனைத் தேவகரி காந்தனைச் சிறியனேன்
சிர்தனை விடாக்கந்தனை

முறமொன்று தழைசெவிக் கடையெழுங் காற்றினை
மூண்டுகட் செவியுண்டிடு
மும்மதத் தோற்கினைய சண்முகத் திறையையொரு
முறைகார்த் திகைத்தினத்தே

நிறமொன்று பொற்குடமி நெறிசென்று கற்றுவி
னைஞ்சிற் கசிர்துநோக்கி
நிற்பிசை லுள்ளுவ வொருங்கங்க னேபெறுதிர்
நேர்தவம் பிறிதில்லையே. (49)

இதுவுமது.

இதுவும் பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இல்லை மனையை யரும்பொருளை
யில்லை யெனவுர் தொல்லைநெறி
யின்றி யமையா வவற்றைவிதி
யிகர்து தள்ளு முள்ளுமோர்கர்

(48) கண்ணும் - கருதும். எண் - வலிமை.

லொல்லை யெழுப்புங் கொடுஞ்சினத்தா
ரொன்று முன்பின் னுக்காதே
யுதிக்கு முவர்ப்புங் கபடத்தா
லுதசப் பிழைப்புங் காரணமா
வெல்லை யிடையாப் பொய்வேட
மெங்குஞ் சுமந்து திரிந்துழலு
மேழைப் போலிப் படிவத்தி
ரிலீதா துறவப் பயன்வெஃகின்
வல்லி வளமார் மயின்மலிமல்
வைகும் வடிவேல் தாங்குமொரு
மறவன் சரண பங்கயத்தின்
வண்டா கி வழுத்துமினே. (50)

கொற்றியார்.

வயிணவவேடந்தாங்கித்திரியும் பெண்ணொருத்தியைப் பார்த்துக்காமித்த ஒருவன் கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வழித்தகத்தா ரிச்சேறு மாறுத வருவிமயின்
மலியிற் றண்பண்
கொழித்தகிரு வாய்மொழியிற் குவலயமெல் லாமயக்குங்
கொற்றி யாரே
செழித்தகோ டரங்கருகல் கட்டுண்டன் முதலாய
செறியா வாறு
மழித்தவள கக்கடத்தை வாய்த்தீர்சற் றெயிற்றளகம்
வழங்கு மீரே. (51)

இதுவுமது.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வழங்கு கோடி வாம்புயங்க
மகிப னுஞ்சொல வாயிலா
மயின்ம லிக்குக னுஞ்சோம
வளங்கெ ழும்பெயர் நாட்டியே

(50) மறவன் - வீரன். (51) அளகம்-கீர்.

தழங்கு நந்துசு தரிசனங்கதை
சாபம் வாளடை யாளமே
தாங்கி யந்தர நின்றிழிந்தன
தகைமை முற்றிய கொற்றியார்

முழங்கு பைங்கட னீலமேனி
முராரி மோகினி யாயினு
முழுதை யுஞ்சதி ரிசமியம்புதன்
முடிவு றுதவர் காமநோய்க்

கிழங்கு போனகி லகிலமாழ்குறு
கேடு சூழ்தலின் வீடினூர்
கெழீஇய தம்மில மெம்மிலம்புகு
கிற்பி னேதொரு நீதமோ. (52)

கோவை ஊர் ஆதீனம்
2711
-Q96.4173
கோவை ஊர்-641 307

வண்டுவிடு தூது.

அஃதாவது, பிரிந்துபோன தலைவனுக்குத் தலைவி, தன் வருத்தத்தைச்சொல்லி வண்டைத்தூதாக அனுப்புதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

அராபதங்கா ளெங்கண்க ளீனையீர்நீர் நுமையல்லா
லன்பர் யாரே

தாபதந்தாந் தொழும்விருப்பிற் சார்ந்தென்று மிடைகுன்றைச்
சயிலம் போய்ச்சென்

றிராபதந்தா னென்றுமந்தோ விக்கிளிவாய்க் கன்றுமுத
லென்று சேந்தற்

றராபதங்தா வாப்பொழிற்பூஞ் சுராவிதமாந் தாத்தெவிட்டச்
சார்தீர் மாதோ. (53)

---

(52) சதிரிசம்-ஒப்பு. நகில-நகிலால், நகிலமென்பதன் குறுக்கல். தம் மிலம்-மயிர்முடி. (53) அராபதம்-வண்டு. தரா - உலகிலுள்ளார். இரா-. இருக்கமாட்டாது. பத்து-சோறு. தரா-வந்து. பதம்-காலால்,

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மாப்பெயரும் பெறிஇலைவிற் செலவாறு கால்வாய்ந்து
மன்னுஞ் சாதி
மீப்பெயருங் குடிமல்கி யார்க்குமரி யிரைமக்கு
மிகவு நண்பிர்
கோப்பெயருங் கொடிமாடக் குன்றையிற்றே னுரிறுங்
குடிக்க லாமிக்
காப்பெயரு முருகைமணற் நீர்யாமு மவ்வண்ணங்
களிக்கு மாசிற. (54)

மெய்தொட்டுப் பயிறல்.

அல்ல, தனிமிடத்துக்கண்ட தலைவி பேசாதிருக்கத் தலைவன் அவள் சரீரத்தினெருப்பைப்பற்றிப் பேசிப்பழகுதல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாறின்றித் தூங்கும்வெள் வேற்குன்றை யேந்தல் வரையகத்தே
யீறின்றி காளும் வளைசெழிற் பேதைதன் யாமுமிடை
யூறின்றி யீண்டு கழல்விழுங் கோதை யுறுங்ருலைச்
சாறின்றி வேறொன் றுளைவறி யாவண்டர் தாக்கன்மினே. (55)

வலைச்சியார்.

வலையார்பிடித்த மீன்விற்கும் பெண்ணொருத்தியைப்பார்த்த தலைவனொருவன் விகடமாகப் பேசுதல்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தாச்சும் புலிக்கும் பதஞ்சலிக்குத்
தந்தோம் தந்தோம் விடென்று
சபைக்க ணடிக்கு முதலுதற்சென்
றழற்க ணுயிர்க்குந் தமிழ்த்தெய்வங்

---

(54) கோ-ஆசையை. (55) வீழுங்ருலையெனக் கூட்டுக, வண்டர்-வண்டீரினை.

காக்குங் குன்றைக் கிரிமறுகிற்
கண்டே மனமீ னம்படவே
களிக்கு மீனம் பாணியிடைக்
கறங்கப் பாணி யினிற்சால

மூக்குந் திறத்திற் கூலமிழுக்
கறுகூ றியற்றிக் கொண்டுவிற்கு
மொறுக்குஞ் செய்கை வலைச்சியரே
யுங்க ளியலு நயனமுஞ்சோற்

பாக்குந் தரத்த வனமயிலை
யடைய மீளக் கொணர்ந்துமுனி
வாற்று தேதி லார்க்குவிலை
யாற்ற வாற்ற லழகுதன்றே. (56)

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆறு தடுக்குங் கிரவுஞ்சத் தடற்று ரகனை யலறிவிழக்
கூறு படுக்கு மாறுமுகன் குன்றைப் பொருப்பின் வலைச்சியரே
யீறு கொடுக்க விழிச்சாலத் தெவையும் படுப்பி சென்மேலுஞ்
சேறு தொடுத்த மூடைச்சாலந் தெரியோ நுமது சிந்தனையே. (57)

அது.

கலிவிருத்தம்.

சிந்தனை வந்தனை செய்ய கிற்கிலை
நிந்தனை யாவையு நீங்கு ணையலை
நந்தனை மிடைதரு நளினி சூழ்குன்றைக்
கந்தனை யலதியார் கருணை மூர்த்தியே. (58)

---

(56) பாணியினில் - நீரில். சாலம்-வலை. கூலம் - கரையினிடத்து.
(57) மூடை - தர்க்கத்தம். சாலம்-வலை. (58) நளினி-இலக்குமி.

தழைவியந்துரைத்தல்.

அஃதாவது, தலைவன் கொண்டுவந்த மாத்தழையைத் தோழி தலைவிக்குக்கொடுக்கத் தலைவி வாங்கி மகிழ்ந்து தோழிக்குச் சொல்லுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திக்கந்த மிசையிசைக்குன் றைக்கந்தன் முகமலர்ந்து
செழித்தென் னெஞ்சிற்
றுக்கந்த வீர்த்தின்பந் தழையென்று தந்ததழை
தோழி கேளா
யிக்கந்தம் பொலிசிலையைங் கணைக்கிழவன் பல்லவத்தை
யல்ல வாகப்
புக்கந்தங் கண்டிடுவல் லிரிபாடி நிறைந்ததென்ன
புதுமை தானே. (59)

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

புதிய வாசினை கமழ்தரு குன்றையம்
பொலங்கிரிப் பூங்காவி
லிதிய வாண்டகை யருளிய தனிமுறி
கிழத்துறிற் பிறிதன்றுன்
மதிய வாண்முக மடவரால் எனக்கினி
மதன்கணை மலர்யாதும்
பதிய வாற்றுவ திலையெனத் தனதுகைப்
படவரை முறியாமே. (60)

குறித்தகாலத்தில் வராத தலைவனை நினைந்து வருந்துந் தலைவியின் துன்பத்தை நோக்கித் தலைவன் கொடுமையைத் தோழி கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முறைதவறு நெறியையுல கினைத்துயிர்ச்சும் பயிற்றுவிக்கு
முதல்வன் குன்றை
யிறைதவறு தாவளியுங் கன்னியும்வக் கணிமதியென்
றெண்ணி யெண்ணி

(59) பல்லவம்-பாணம். அந்தம்-முடிவு. (60) முறி-தளிர்.

நிறைதவரு தாவலியுங் கன்னியுமம் மிற்கழித்தா
னிலைனகி லானே
மறைதவரு வாய்மையெம்போ லேழைபர்க்கே யோவலியோர்
மறுக்கின் மாதோ. (61)

துதி.

கோச்சகக்கலிப்பா.

மாண்டலையெப் புவனமுமே விடிவிக்கும் வலிச்செஞ்சூட்
டாண்டலைவண் டுவசமொடு பெண்டலைத்தே வருள்வேலும்
வேண்டலைநெஞ் சேகுன்றைப் பதியினையும் விழைந்திலையா
னீண்டலையொத் தியமன்வரு மமையத்தார் நிறுத்துவமே. (62)

கூதிர்க்காலம் வந்துந் தலைவன் வருதலைக் காணுத தலைவி வருந்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

நிறுக்குந் துலாவினை யானெமை யீண்டு நிறுத்தியுளம்
பொறுக்கும் படிசொற் றனதூக்குந் துட்டனும் பொங்குதிங்க
ளொறுக்கும் பிரான்வழி வெந்தூக்குந் துட்டனு மூங்குபிரை
யறுக்குந் துயர்தெரிந் தானில்லை யேகுன்றை யாண்டகைபே. (63)

மூன் பனிக்காலம்.

அஃதாவது, தலைவன் வருதலை யெதிர்பார்த்திருந்த தலைவியின் தன்பத்தைப் பாங்கி கூறுதல்.

நேரிசை வெண்பா.

ஆதவனுந் தண்டலையி னுறியிருந் தேகுகுன்றை
மாதவனு மாதை மறப்பதே—காதலந்த
மார்கழிக்குந் தைக்கும் வழிபார்த்தோய்ந் தாள்கண்ணீர்
மார்கழிச்குந் தைக்கும் மலர். (64)

---

(61) ஆ-ஆச்சரியமாக. அணியும்-ஆபரணங்களையும். கன்னி-இளமைத் தன்மை. மம்மர்-மயக்கம். (62) மாண்டலை-மாட்சிமை தங்கிய இடத்தை யுடைய. (63) துலா-தராசி, ஐப்பசி மாதம். துட்டன்-விருச்சிக ராசி, கார்த்திகை மாதம். இவ்விரு மாதங்களும் கூதிர்க்காலம். ஊக்குந்துட்டன்-உற்சாகங்கொள்ளுந் துட்டனுடைய மன்மதன். (64) நீர்-நீரை. மார்-மார்பினிடத்து. மலர்-புட்பபாணம்.

பின் பனிக்காலம்.

அஃதாவது, மாசியும், பங்குனியும் நீங்குமுன்னர் வருவேனென்ற தலைவர் வரக்காணுமையால் தலைவி வருந்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மஞ்சோவா நெடுஞ்சிகர வரைக்குன்றை மானனீயீர்
மகிழ்வோ டஞ்சக்
குஞ்சோவா காயமின்னற் கொடியோவென் றெத்தனீயா
கூறிக் கூடி
நஞ்சோவா னந்தொட்ட நகர்நீர்த்து கும்பமீ
னம்போ முன்னர்
நெஞ்சோவா தனியகல முலைக்கும்ப மீனமுரு
நிலைசெய் யாரே. (65)

இளவேனிற் காலம்.

அஃதாவது, சித்திரையும் வைகாசியும் நீங்குமுன்னர் வருவேனென்ற தலைவர் வாதனால் தலைவி அழகழிந்திருப்பதைப் பாங்கி கூறுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆஞ்சித்த நேசித் தவர்க்கருள் குன்றையெம் மண்ணலெங்குந்
தாஞ்சித் தசித்தனைத் தஞ்செறி யும்மிறை தான்குறித்துப்
போஞ்சித் திரையும்வை காசியுஞ் சென்றன பொட்டுமிடாள்
வாஞ்சித் திரையும்வை காசியென் றேபுமிழ் வாள்மயிலே. (66)

முதுவேனில்.

அஃதாவது, ஆனி ஆடி மாதங்களிற்சொன்னபடி தலைவன் வராமையால் தலைவி புடல் மெலிந்துவருவதைத் தோழி மற்றைப்பெண்களுக்குக் கூறுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாள்விழி யொக்கு மடந்தைநல் லீர்குன்றை வாழடியார்
கேள்சொலக் கிள்ளையுங் கேட்டதன் றேவுட் கிளர்வுறுமர்
மீள்விவ ணினியை யாடியைக் கூறினன் மீண்டிலன்மின்
னுனுட லாவியை யாடியை நோக்கி யயருவளே. (67)

---

(65) அஞ்சக்குஞ்சோ-இளஅன்னப்பறவையோ. சோ-மதில். கும்பம், மீனம்-மாசிமாதம், பங்குனிமாதம். இவ்விரண்டு மாதமும் பின்பனிக்காலம். (66) சித்-அறிவுடைப்பொருள். அசித்-அறிவில்லாப்பொருள். இரை யும்-உணவுப்பொருளும். வைகா-தங்காத. (67) அடியார்கேள்-தொண்டர் கண்பாகிய தலைவன். ஆனியை-அழிவை. ஆடி-கண்ணாடி.

தலைவன் கலவியினருமையை நினைந்து தலைவி யிரங்கல்.

பதின்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வதுவையமுழ வென்று மகளாத மறுகுசெறி குன்றை வரைமேவு
வரதனெறி சென்ற முனிவோர்கண் மனமாரும்
விதுவையணி கின்ற சடைநீடு பரமனுதல் வந்த குமரேசன்
விழைபுமயல் கொண்டு பொழிலாடு குழல்வாரி
மதுவாலி கந்த மலர்மாலை சொருகியுட லொன்ற வுறவாடி
மருவியித மூண்ட வசமான தினமேபோ
லெதுபொழுது தன்றி யினிமேலு மதனசுக சிந்து விடைமூழ்கி
யெறியுமல சம்பு தொடையாக வுறுநாளே. (68)

தனியிடத்துக்கண்ட தலைவியைத் தலைவன் இவள் எந்தவுலகத்துப் பெண்ணைவென்று சந்தேகித்தல்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நாளபங் கசவதன மோகசுந் தாவிரதி
நாடுமஞ் சுளமொழுகும் அந்த மடந்தையோ
காளகந் தாவகில நாயகன் பொலிகபிலை
காதல்கொண் டுலவிவரு கந்தருவ மங்கையோ
நீளவெம் பணிபசவு பாதலங் கெழுமகள்கொ
னீடுபைங் கடலகில நின்றுபயில் கொம்பரோ
தாளவந் தினிகொடன மாதுகுஞ் சரிம்ருவு
சாமிகுன் றைபின்மயர்வு தந்துலவு வஞ்சியே. (69)

---

(68) மதுவம் - தேன். அவசம் - தன்வசமிழத்தல். தொடையாக - மாலையாக. (69) மஞ்சுளம்-அழகு. தாளவந்தினை (உவமையாகாமல்) தாளஞ் செய்யும் வணக்கம். மயர்வு-மயக்கம்.

தோழி தலைவியினது நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நேரிசை வெண்பா.

வஞ்சிக்கு மேலா வயங்குமிடை மாதெங்கண்
வஞ்சிக்கு மேலாட வர்க்குண்டோ—மஞ்சுக்கு
வாளாவணங் காச்சிதறி வாவுகுன்றை யம்மடமான்
ருளா வணங்காத் தரம். (70)

தனியிடத்துக்கண்ட தலைவியின் அவயவங்களை வருணித்துத் தலைவன் மகிழ்ந்து கூறுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தயமகம்.

தரங்கண்டம் புயபாதந் தருங்குன்றைக் குமரேசன்
றடங்குன் றாட
தரங்கண்ட முகத்துவர்சுந் தரநந்த நிறைபிந்தந்
தனதொந் தம்பூ
தரங்கண்ட மொழியல்குற் றடங்குண்டு சுனையிவற்றைச்
சாரா மேபலீ
நரங்கண்டங் கொண்டமின்று புறங்கண்டங் கண்டகம
தனையுந் தானே. (71)

மேகவிடு தூது.

அஃதாவது, பிரிந்துபோன தலைவனுக்குத் தலைவி மேகத்தைத் தூதாக விடுத்தல்.

பதின்மூன்றுசீர்ச் சந்தவிருத்தம்.

தனையே தாணுணா தாதபு ராதன
னுதல்மே லேநிமிர் திவிழி வாய்வரு
சமரா மோதத யாநிதி காமரு
மூருகேச்சன்

---

(70) எக்கள்-எம்மிடத்து. மஞ்சுக்கு-மேகத்தினிடத்து. வள்-வளம். அம்-அழகு. தரம்-தகுதி. (71) தொந்தம்-இரண்டு. கண்டம்-சர்க்கரை. கொண்டம்-கொண்டோம். கண்டகம்-உடைவாள். (72) ஆமோதம்-மகிழ்ச்சி.

பனையே போல்விழு நீள்கர வாரண
னிளையோன் வானவி யாணம ணெகர
பாமா சாரிய னேழைய சேமுள முழுதாள்வோன்
றினையே போழ்துமி யான்மற வாதது
தெரியா னெமுகில் காளரு ளாவிது
கிறலோ மாதரை யாடவ ரோவுதன் முறைதாரீ
விணதீர் சிர்மயின் மாமலி மேவும
கிடமா மேயவண் மேவிய காலையின்
விடலீ சோதுமின் யாவையு மாதர வொழியாதே. (72)

நாரைவிடு தூது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தேரைவலம் படவுகைத்துத் தினஞ்செயும்பா லுவுநயனங்
கிகைப்பப் பொன்செ
யூரைவலம் படவோவின் றுளமவலம் படப்போந்த
துணர்கி லாளே
நாரைவலம் படச்சேற னலம்படவென் றிடநின்றுய்
நார வீரைச்
சூரைவலம் படவெறிந்த குன்றையனெம் மிடமாகச்
சூழ்போ தாவே. (73)

இதுவுமது.

போதாவே தணமறந்து புணர்ந்துகளிக் குறுநாளிப்
போழ்து போகா
வோதாவே தணையுடற்று மறுபதுகன் னலுங்ஙன்ன
லொன்றி னுய்ய
ஏதாவே தணைதானும் பகையானுள் பிதாவேநீ
யேனுஞ் சென்று
மோதாவே தணையலைக்குங் குன்றைமுரு கணையணைய
மொழிந்தி டாயே. (74)

(73) போதாவே-நாரையே. (74) ஏது-காரணம். ஆ-ஆச்சரியம், ஏது-எது. பிதா-நாரை.

கலவியிற் பிரிவு கூறிய தலைவனைப் பாங்கி தடுத்தல்.

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஆசு மதுரஞ் சித்திரம்மித்
தாரம் பயிற்றும் பிடியிடையு
மாலோன் மலர்த்தா வரக்காம்ப
லவிழ்க்கு மிலிக்குங் குளிர்மொழியு

மேசு தவிரு னினதுமனத்
தெழுது பழுதி நிருவுருவு
மிழையு டேகத் தவஞ்செயினு
மிழையாக் குசயு களமுமுடற்

றோசு குறிக்கிற் காண்டிகைக்குஞ்
சிறப்பின் விருத்தி யுரைக்குமொரு
சிறிது மூளது சொல்லோசக்
தேச மிலக்க ணம்பலவு

மூசு மிலக்கி யமுநின்பான்
முதுகிற்பவளி யொரீஇத்தமிழை
முயலக் கழகம் புகனகைப்பே
முறையோ குன்றை யிறையோனே. (75)

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இறையுமிவட் பிரியாத குன்றையதி பதிவடநூ
லியல்புந் தேற
நிறையுமவா வுளதாயின் வழியேகா வியங்காட்டு
நெறியே நீயுள்
ளுறையுமா நாடகமு மலங்கார முந்தவிர்ந்த
தொருதா ளுண்டோ
பறையுமிகு தர்க்கமெலா மொழிவள்செல்லேல் சேண்போய்க்கற்
பனவென் மன்னே. (76)

(75) ஆசு-இலேடை வகையால் அற்பம். (76) செல்லேல்-போகாதே, சேண்-தூரதேசத்தில்.

கவிக்கூற்று.

அஃதாவது, பாட்டுடைத்தலைவனைப் புலவன் புகழ்ந்து கூறுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நோதகவிர் குன்றை வரைபுரை தோளினின் ஞெண்கமலப்
போதகவிர் விக்கு மிராவியுங் காண்பரும் பூம்பிணையற்
ரூதவிழ் மார்ப கலமுமங் கண்டவை தாம்பெரதுவாய்
மாதவி ராகத்துக் காரு பெயரெனும் வண்புலியே. (77)

கையுறை மறுத்தல்.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவிக்குக் கொடுக்கும்படி கொடுத்த முத்து மாலையைத் தோழி மறுத்துக் கூறல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வண்டானந் தாமரை யார்குன்றை வாணன் வரையினியல்
வண்டானந் தாமுங் கரிமத் தகத்தின் வருந்திடைது
வண்டானந் தாமுத்த மாலையெவ் வாறனி வந்தலைவா
வண்டானந் தாநய னங்கள மென்றுசொன் மாணிழைக்கே. (78)

இடமணித் தென்றல்.

அஃதாவது, தலைவியைப் பாலை நிலத்தின் வழியே கூட்டிச் செல்கின்ற தலைவன் தலைவி வருத்தத்தைக் கண்டு தன்னூர் சமீபித்துவிட்ட தென்று தேற்றுதல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கேதனங்கா யஞ்செறியக் குளிர்குன்றைக் கிரியைவல்லே
இளர்மு கத்துச்
சீதனங்கா யந்தேனு றும்மரியை யுந்தவிர்ந்தேந்
திருநெல் லிப்பேர்ப்

---

(77) நின்மார்பெனக் கூட்டுக. மாது - அழகு. (78) வண்டானம்-நாரை. (79) கேதனம்-கொடி. அரியை-அரியக்குடியென்ற தென்றிருப் பதி, செல்லிப்பேர் அங்ஙனையெனக் கூட்டுக.

போதனங்கா யங்கனிகொண் கன்கழனி யம்பதியும்
புரையில் யோக
சாதனங்கா யம்பதியும் வடமுனியூ ருங்கடந்தேஞ்
சார்து நாமே. (79)

இதுவுமது.

மேலெதிர்தும் ஆயிரங்கட் கோபுரமும் மிகக்கலங்கி
விலங்கி மாழ்க
மாலினைய மருதுபாண் டியன்செய்திருக் கோபுரமு
மதுர மேன்மைப்
பாலலிகொள் கடலிலிரு தாபுரியும் படிபடிகள்
பண்பி றேங்கிச்
சாலும்நெடுந் தடமருதா புரியும்ஒரு நொடியிலன்பு
தழீஇச்செல் வோமே. (80)

மடல் விலக்கு.

அஃதாவது, தலைவன் தலைவியை யடையப்பெறாமல் மடலேறத்துணி தல் கண்டு பாங்கி விலக்குதல். மடலேறுதலின் பொருள் விரிவைத் திருப் பாங்கிரிப் பிரபந்தத் திரட்டிலுள்ள பாங்கிரிக்கோவை 119-ம் பாட்டினடியிற் கண்டு கொள்க.

கட்டளைக் கலித்துறை.

வேடகஞ் சானன மீன்றெழுங் குன்றையெம் விக்ககன்றுட்
கூடகங் கன்னியக் தேனூருக் கிச்சையுங் கொண்டதுண்டேற்
றோடகஞ் சேர்மது மாலைய நீண்மது சைசிதற
ஏடகஞ் சாடி யசுவஞ்செப் தேற லிதமல்லவே. (81)

---

(79) கழனியம்பதி-கோவிலூர். வடமுனியூர் - பாதாக்குடி. கிரியை வல்லை சார்தலெனக் கூட்டுக. (80) கோபுரம்-இந்திரனுலகம். விருதா-வீணாக. (81) ஊரு-தொடை. மதுரை-கள்; ஏடகம்-பனை.

துதி.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வேர்க்குந் திறமா சுரநாடு
மேவ அறமா சுரசொருங்கு
விளிக்குந் தெய்வத் திருநாம
விநோதஞ் செறியு மயின்மலியி

லார்க்கும் பிறவி நோய்க்கெல்லா
மரிய மருந்துண் டமுதமருந்
ததிதி பெறுவார் மருண்டுவெருண்
டலற மருந்து கொடும்பகையைத்

தீர்க்கு மிசைய மருந்துவலிச்
செவ்வேல் சுரமேற் படர்ந்துகதிர்
திகழ்ந்து விரிந்து வேட்டுவர்தஞ்
சிறுமி யறியு மதைநுனித்துப்

பார்க்கும் பெருஞ்சி ரகமிளகும்
படிரீ ரூற்றி யதிமதுரம்
பசவிக் கலந்து தினமுண்மின்
பாறுஞ் சிறும் பிணிதாமே. (82)

இதுவுமது.

மேற்படி வேறு.

தாவிலிசை மூப்பத்து மூக்கோடி தேவருந்
தாழ்ந்துதிக் கோடிமறையச்
சதகோடி தாங்கிவெண் ணூற்கோடி வருகின்ற
தந்தியுந் திச்செலாது

---

(82) அலறு அமர் உந்து எனபிரிக்க. தாவென்பது குறுக்கல்விகாரம். (83) சதகோடிதாங்கி-வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கிய இந்திரன். தாங்கி-வினையாலணையும் பெயர்.

பூவிலடி படவணுகி யங்காழி யம்பதிப்
பொங்காழி யம்பதிகமாப்
போய்க்கரை புரண்டுதங் கக்கா விரிப்பூம்
புனற்பெருக் காறுசோர

வேவில்வள நற்கன வனஞ்செழிப் புறவளர்த்
தொளியவலர் காணவோட்டு
மோங்குதவ மிகுசூர பன்மாபன் மாயையு
மொழிந்தாய்ந்தார் மாவாகவூழ்

வீலிலத் தியுமஞ்சு மாபிளக் கறுமா
விசும்பினெழு மாச்சுடர்தெறும்
வெள்வேலி மயின்மலைச் செவ்வேள் பொறுக்கருமன்
விடுகழுமு னென்செய்யுமே. (83)

அன்னவிடு தூது.

அஃதாவது, பிரிந்துபோன தலைவன் வராமையால்
தலைவிபடுந் துன்பத்தைக்கண்டு சகியாதவளாகிய தோழி கூறுதல்.

விருத்தக் கலித்துறை.

மேதினித் திலதமொத்த விருமயின் மலியிற் கஞ்சப்
போதினித் திலம்வைத் தன்ன பொலன்றெரி செவ்வாய் வெண்பன்
மாதினித் திலப்போழ்தெய மனம்பொருள் செவ்வேள் சேர
வோதினித் திலபா லன்ன முவர்க்கும்பா லன்னம் நீயே. (84)

தோழி தலைவியின் துன்பநிலை கூறுதல்.

நேரிசை வெண்பா.

நீபத் தருமலை நேர்ந்துகுன்றை யேந்தல்முலை
மாபத் தருமலை வண்மொழியே—சாபநுத
லொன்றுமின்ன லன்னு மொழிந்தாள்கண் ணீர்மலை
யொன்றுமின்ன லும்மே யுளள். (85)

---

(83) பூவில்-பூமியில். காழியம்பதியணுகியெனக்கூட்டுக. ஓட்டும் = (நிரம்பி) வீசட்டும். சூரபன்மா அறுமாபிளந்தெனக்கூட்டுக. அறுமா-அறுமை. (84) பால்-வெள்ளிய. அன்னம்-அன்னப்பறவை; இது அன்னமெனினு மாம். (85) நீபம்-கடம்பு. ஒன்றும்-பொருந்தும். மாலை-மாலைக்காலம். குன்றையேந்தல்-நீபத்தருமலையெனக் கூட்டுக.

தூது.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

உத்திப் படாடவித் தடநெடும் பாயற்க
ணொண்கண்வள ருங்கொண்மூவி
னுடன்வந்த சயிலகன ருசிகந்த நீசாத
வொருசோதி யேவிசாகப்
பத்திப் படாமுலை பலைக்கைமா தங்ககும்
பம்பொருவு பந்தாரகைப்
பரவுகுழ லினனெனி சிறந்துகேட் டைப்பெருப்
பண்புகொள வுற்பவித்துத்
தித்திப் படாகின்ற மழலைபொழி யமிழ்தினைத்
தேவருஞ் சீவிக்கவாய்
திறந்தஞ்சன் மின்னென்ற மறைமூல மேகினது
சிறடிப்போ தருள்வையோ
கத்திப் படாதெழு பவக்கடல் கடப்பக்
களித்துநீ வதிகுன்றையங்
கல்லகங் கல்லகங் கண்டுருகி நின்றெக்
கழுத்தமோ டிருக்கவென்றே. (86)

தலைவியைக் கண்டுவந்த தலைவன் பாங்கனுக்கு உற்றதுரைத்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருக்கோவை கோர்ம தலையார் மதலை யிலங்குகுன்றைச்
செருக்கோவை வேலிறை வன்வன் கிரிபிற் றிகழுண்பா
மருக்கோவை வாய்ச்சி யரிசைவ ரேகொன் மதித்துமம்மேற்
றிருக்கோவை யார்திரு வாசக மேதுந் தெரித்திலரே. (87)

(86) விசாகபம்மெனக் கூட்டுக, பம்-நக்ஷத்திரம். இப்பாட்டில் சோதி விசாகம், பின அனுஷம். கேட்டை மூலம் என்னும் அடுக்குரயம் வந்தமை காண்க. (87) ஓவை-ஓசாவடிவத்தை. மதலை-கொன்றை. செருக்கோ யுத்தத்திற்குத்தலைவன்.

நாரைவிடு தூது.

அஃதாவது, மன்மதன் பாணத்தாற் படுந்துன்பத்தைச் சொல்லி நாரையைத் தலைவிதலைவனுக்குத் தூதாக விடுத்தல்.

நேரிசை வெண்பா.

தெண்டிரைக்கும் வண்டிரைக்குந் தேமாங் குயிற்குமினை
வண்டிரைச்சுக் குன்றைக்கோ டுங்குருகை—பெண்டிரைத்தான்
பாகம் பொறுக்கும் பதிக்கையன் பால்மொழிபூச்
சேகம் பொறுக்குந் திறம். (88)

தலைவனைக்கண்ட தலைவி இவன் எவனெனவென்று சந்தேகித்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திரத்தவர்மே வியகுன்றைப் பதியாளும் பெருமானுட்
டெளிவு பற்றுத்
தரத்தவர்புன் கண்ணேக்க மறைபவனே வென்மன்னன்
முனை யாளைக்
கரத்தவர்பின் னர்த்தோன்று மிளங்கோவோ பூருநாண்
கழற்றுத் தெய்வ
வரத்தவர்நோர் சசிக்கருண்மாங் கலியருத் திரனெனவென்
னுரைத்து மாதோ. (89)

புறங்காட்டல்.

அஃதாவது, தலைவி முதுகுகாட்டிப் படுக்கையிற் கிடக்கும்போது தலைவன் கூறுதல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

உரைக்குந் தகைத்துன் குன்றைபன் னீரும் முழைக்கனக
நிரைச்குஞ் சுவர்க்கத் தொடுமதி மண்டல நேடியென்னுட்
கரைக்குஞ் சுவையமு தம்பெறு மாறு கருதிவந்தேன்
விரைக்குந் தளவிடங் காட்டுகின் றீரென் விதிவசமே. (90)

---

(88) இனைவண்டு-துன்பமுள்ளது. பூ-மலராகிய. சேகம்பு-வயிரமுள்ள பாணம். (89) பூரு-புருவம். சசி-இந்திராணி. (90) சுவர்க்கம்-கொங்கை. மதிமண்டலம்-முகம். சுவையமுதம்-மதரமாகிய காமஇன்பம். குந்தள விடம்-கூர்தலாகிய விஷம்.

பாணனை முனிதல்.

அஃதாவது, பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் அனுப்பிய பாணனைத் தலைவி கோபித்தல். பாணன், இசைப்பாட்டுப் பாடும் புலவன்.

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலடியாசிய விருத்தம்.

விதிக்கும் படைக்குந் தொழில்காட்டும்
வேலோன் வயின தேயன்வெரிந்
மேலோன் மருகன் குன்றையிடை
மிடைதீ மடங்க லடங்கலுக்தாய்க்
கொதிக்கு முழக்கிற் கணமணிப்பூங்
குழைக்கா தினைக்கா தறத்துயரி
கொடுமை கொளுவ வெழுசுரத்தைக்
கூட்டி யிசைக்கும் பாணீவோ
மதிக்குந் தீந்தண் குரலுத்தம்
வளர்கைக் கிளைகண் ணுழையழகு
வழங்கு மினிமி ளரிதார
மானு மெமரை வருத்தாமற்
றுதிக்கு மடவா டவர்க்கிறைதிண்
டுறுபூ தரமஞ் சுரத்தையினைத்
தூதைகந் தூகம்வெந் தருமுலையைத்
தோய்வார்க் கூட்டி யிசைப்பாயே. (91)

இதுவுமது.

நேரிசைவெண்பா.

பாட்டுக் குறுங்குன்றைப் பண்ணைவனன் ஞட்டினுன்புன்
பாட்டுக் குறும்பறிவோம் பாணனே—சேட்டெமருள்
வாடவதி யாகுலமாழ் வாரா தலிஞழித்தி
கோட வதியா குலம். (92)

---

(91) துயரி-யாழ்நரம்பு. வெம்-முதுகு. தோய்வார்-தோய்கின்ற பரத்தையரை. கூட்டி-சேர்த்துவைத்து. இப்பாட்டில் குரல் முதல் விளரி வரையுள்ள ஏழு சுரங்களின் பெயர்களும் அடக்கிவைத்த நயங் கண்டுகொள்க.
(92) பாட்டுக்கு-தன்பத்துக்கு. உறும் - வந்துதவிசெய்யும். அதியாகுலம்-மிகுந்தவருத்தம். கோடவதி-வீணை. ஆகுலம்-ஓசையை.

வெறிவிலக்கல்.

அஃதாவது, தலைவியின் காமநோய் தணிக்க ஆடவெட்டிப் பொக்கலிடுந் தாயரை நோக்கிப் பாங்கி தடுத்து அந்நோய் தணிக்கும் வழியைக்கூறல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

குலிமொய்காய்த் தெங்கயல்சூழ் தடக்குருகு நீர்நிழலிற்
குலவித் தோன்று
மலிகொள்வான் மீனவிரா கியைக்கொத்தச் சுறவெழும்பி
யாகா யத்தாய்க்
கொலிசெய்நீள் யானையெனக் கற்பதருக் கிளைமுறிச்சுங்
குன்றை சேர்த்தி
ரிலிகெய்வார் தருகோடி யகியில்வெள்ளை யைக்கிழிப்பீ
ரிரும்பொப் பீரே. (93)

இதுவுமது.

இருக்கோல மிட்டுமறி யாதமயின் மலிச்செவ்வே
லென்றுக் தீராத்
திருக்கோல மொருக்காற்கண் டயர்த்துள்ளே னறுகால்பூஞ்
செழுக்தேன் மாந்தி
மருக்கோலம் புயங்கிடக்கும் வகைகிடக்குக் தவமிழைக்கு
மாண்பி லென்கட்
குருக்கோல மகளிரம்மை யிம்மையும்மை யியற்றியதென்
கூறி டீரே. (94)

அடகு.

அஃதாவது, கை விற்கும் பெண்ணொருத்தியைக்கண்டு மயங்கிய தலைவன் கூறல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கூர்க்தவள மின்மலிநீண் மறுகுதொறும் அடகைக்
கூவிநொடை செய்விர்முலை சிறுகிரை யெதிர்க்தோர்
தேர்க்தபெரு மாயையின்வல் லாரையறி யேமித்
தெள்ளுபயஞ் குழ்காவற் சிறைபுலகி னுமைப்போ

---

(93) அகில்-வாளாயுதத்தால். வெள்ளை-ஆட்டை. (94) குருக்கோல்-வாசனைவஸ்துக்கள். குரு-தீபம். கோலம்-அழகு. மகளிர்-பெண்களே. அம்மை-தாயே. இம்மை-இத்தலம். உம்மை-உங்களை. இயற்றியதென்-செய்ததென்னை. (95) நொடை-விலை. சிறுகிரை-சிறுத்தாத உங்களை, உமைப்போல் வல்லார் யாரெனக் கூட்டுக.

லீர்ந்தகணை மலர்க்குப்பை மேனிசெறி வித்தீர்
இறந்தநிக்தை வேளேவச மியற்றியவற் கொண்டே
யார்ந்தகம லாசனையன் னீர்நிறத்திற் குப்பொன்
னுங்காணிப் பங்கேனு மார்சொல்வ சொப்பே. (95)

தலைவன் கலவி நலங் கண்டு தலைவி கூறல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஒப்புயர்வெப் புவனத்துங் கிடையாத குன்றைவரை
புரவோன் யாண்டுஞ்
செப்புமிசை கொழுந்தோடிப் படர்நேம நாட்டைமுறை
செய்யும் வேந்தே
ஆப்புமுகில் யாப்பவிழ நாளைல வஞ்சிதற
ஆடை சோரத்
துப்புவெளுப் புறவிழிகள் சேப்பநீ செய்கலவித்
தொழில்நன் ருமே. (96)

தென்றலால்வருந் துன்பத்தைத் தலைவி பாங்கிமார் களுக்குச் சொல்லுதல்.

நேரிசை வெண்பா.

ஆமேய்க்குங் கோன்மருக னர்குன்றைத் தோழியிரென்
னுமேய்க்கும் வெம்பொருளிவ் வண்டத்தே—யீமேற்கும்
நீசஞ் சுமந்தா னிலந்தொலைக்கு மூழிவளி
நீசஞ்ச மந்தானி வம். (97)

---

(95) அவற்கொண்டேசெறிவித்தீரெனக் கூட்டுக. நிறத்திற்கு-(உங் கள்) நிறத்திற்கு. இப்பாட்டில் சிறுசீரை, வல்லாரை, குப்பைமேனி, தை வேளை, பொன்னுங்காணி என்னும் பச்சிலைப் பெயர்கள் அடுக்கிவந்த நயங் கண்டுகொள்க. (96) முகில்-மேகம்போன்ற கூந்தல். யாப்பு-கட்டு. துப்பு-பவளம்போன்ற இதழ். (97) இப்பாட்டில் தென்றலானது யுகாந்த காலத் திற் காற்றுரூல் இவ்வண்டத்தை, இதை யொக்கும் பொருள் யாதாகுமெனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

தாணிக் கண் புதைத்தல்.

அஃதாவது, தனியிடத்துத் தலைவனைக்கண்டு வெட்கமுற்றுக் கையினுலே கண்ணைப் பொத்திய தலைவியைத் தலைவன் வினவுதல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருவாதி யியு மிருகாற் குளம்புக நேசமக்குத்
திருவா திரைப்புனி தாமிர்த மாவெனச் செப்புமொழி
யுருவாதிர் கல்ல சலமறைத் தீர்குன்றை யூரனையீர்
வெருவாதி சென்று மறைத்தீர்கொ லத்தத்து மீன்களையே. (98)

தலைவியைத் தலைவன் மணந்து இல்லறவாழ்வெய்தப் பாங்கி வாழ்த்துக்கூறல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மீகாமன் போலவுடற் கலமோட்டு விக்குமயில்
வெற்பன் பொற்பின்

மாகாமன் முதைமன மகிழுமொரு திருமருகன்
வள்ளி காந்தன்

போகாமன் விசைநேம காட்டிறைவ வேட்டிவனைப்
புணர்த்து வாழ்தி

சாகாமன் மதனுமொருக் காலும்வருர் தாவிரதி
தானும் போன்றே. (99)

மங்கல வாழ்த்து.

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

எனற் பசும்புனக் கூனற் கவின்குரற்
கிள்ளைமுற் போகிற் கொள்ளைகொள் ளாது
கொடிச்சிறு மருங்குற் கொடிச்சிய ரிதணிற்
காந்தளங் கைபிற் பாந்தளஞ் செம்மணிக்
குளில்விசைத் தெறியுப் பனின்மிகக் கூவுங்

(98) நிருவாதி-தன்பயில்லாமை. இருகாற்குளம்-இரண்டு கால்களைப் பக்கத்திற் கொண்டகுளம். அஃதாவது - அல்குல். நேர் - உடன்பட்டு நிற் கின்ற. கல்லசலம்-கல்ல அசலம், அஃதாவது, மலைபோன்ற தனம். அத்தத்து-அத்தத்தாவதென்ற கையிடத்து. மீன்-மீன்போன்ற கண். (99) காமன்-மன்மதன். மருகன் - முருகன். சேமாடு - குன்றுக்குடி மலையுடைய நாடு. (100) குளில்-கவண்கல். எறிபு என்பது இனத்தென்பதோடு முடிந்தது. பனின்-இசைபோல.

கோகிலஞ் சிறிதுமொப் பாகில மென்னுக்
கொக்கடைக் கலமாப் புக்கடைக் கலப்ப
வாயோ வாக்கிளத் தாயோத் தொனியுங்
குணங்கற லியாண்டு மணங்குற லோடு
வெள்ளென்று வெளிற வொள்ளென்று சமழ்ப்ப
நேர்விட வொன்றிலாக் கார்விட முருக்கொளீஇத்
திரிந்தன விறவுளர் பரிந்தன ரின்றி
நெடும்புட் கரத்திற் கொடும்புலி காட்டினும்
நிணங்கழி யவாய்க்கொடு கணங்கழி முன்னர்த்
தோன்றமீன் டுறுவன நான்ற தாரைய
திருத்தியுட் செறித்துப் பொருத்திவார் விசித்த
சிறுமணிக் கோவை யுறுமணி சறங்குங்
கழுத்தின சுணங்கன் குழுத்தீண காப்ப
நீள்வலி சிமிழ்த்துக் கோள்விரை வேளாத்
தொண்டகந் துவைக்கக் கண்டகங் கலங்கி
யேனஞ் சல்லியம் நானங் குடாவடி
சசஞ்சீ கரம்வரை யசஞ்சா ரங்க
மெதிரிடத் தொளிப்பவிண் வெதிரிடத் தெழியா
வெளிச்செல வூக்கிய வளிப்பகை முழச்குர்
தண்டந் தேர்பூவ தண்டம் போல்வன
பூட்சிக் குஞ்சர மீட்சிப் பேறில
மாட்டிய வமைத்த சாட்டியப் பயம்பிற்
சீயஞ் சித்திர காயம் பூட்கையும்
வீழ்ந்துபே தழுப்பச் சூழ்ந்துகை கொட்டி
யிடிச்குஞ் சும்மையும் பிடிக்கும் வேட்கையிற்
சாரிகை சகோரங் காரிகைக் குறும்பூழ்
சிசவங் கம்புள்க ளரவம் புறவ

ஆயோ என்பது இளிவரலோட்டுஞ் சொல். அணங்கு-வருத்தம். என்றூ-ஞாயிறு. புட்கரத்தில்-ஆகாயத்தில். வாய்க்கொடு-வாயாற் கௌவிக்கொண்டு. தாரை-நாக்கு. வேளா-வேட்டு. குடாவடி-காடி. சசம்-முசல். சகோரம்-கவரி மான். வெதிரிட-செவிபட. வேதண்டம்-கயிலைமலை. பூட்சி-உடல். மாட்டிய-மாட்ட. சாட்டியம்-வஞ்சகம். பயம்பு-பதுழி.

வொலிப்பிற் கனைக்குங் கலிப்புத் தீராக்
கங்குலின் கானன மங்கு லிசைப்பு
மருவியிர்த் திழியு மருவி யோசையு
மிறுமுடைக் தொழுகும் நருவி னரவமுங்
காகதுண் டப்புன் ஞகஞ் சம்பகந்
திலகஞ் சந்திர திலகம் பாடலங்
குரவங் கேசர மாலங் கோங்கந்
துன்னுத் துடவையிற் பன்னுஞ் சிகாவள
மகண்டமும் நிரைத்த சிகண்டம் விரித்துக்
கண்ணுள்செய் யேங்கனு மெண்ணு ளடங்காத்
தொழுதிவெள் தழனியுங் கொழுதிவண் டிமிர்ந்து
பிரசமூற் றெடுக்குஞ் சாசமிர் தீவாந்
தவனீதெங் குடிக்குங் குவளையொடு கெழுமலின்
விமலஞ் செறிந்தவீர்ங் கமலந் தெரியா
வருங்கடிப் புதுப்பூ தொருங்கு துதையப்
பொதியத் தாணி பதியவைத் தன்ன
பான்மை தெரிக்கு மேன்மை சூழ்நரை
நல்வலங் குயிற்றும் பல்வல மெங்கும்
கரண்ட மாள குரண்ட சாரச
வுலம்பனும் வேறு சிலம்பனும் யாண்டுங்
கருவண் ணுதசெய் திருவண் ணுமலைத்
தீதி னம்பெரு ஆதி னத்திற்
சைவ சிகாமணி தெய்வ சிகாமணி
முன்னோன் வழிவரும் பன்னோன் பாற்றிய
எண்ணிலாப் பெரியோர் நண்ணிவீற் றிருந்த
திருமடத் தெங்ணும் பெருமடங் கழித்துக்
கற்றுங் கேட்டு முற்று முணர்ச்சியால்
உறவெலா முவர்த்துத் துறவுமேற் கொண்டு
மெல்லாடை விடித்துக் கல்லாடை யுடுத்து
நெஞ்சுடை யாது செஞ்சடை வளர்த்து

அருவி-நிலைத்தான். துடவை-பூஞ்சோலை. கண்ணுள்-நடனம். பல்வலம்-நடாகம். கல்லாடை-காவிவஸ்திரம்.

நீறுங் கண்டியும் விறலபெறுப் புனைந்து
கவலுந் தொழிலொரீஇச் சிவலிங் கார்ச்சனை
வாசனை மலரால் நேசமோ டாற்றி
உய்யுங் கருத்தொடு செய்யும் பூசையிற
றண்டா தடிக்குங் கண்டா நாதமும்
பழுதாப் பகரா வெழுதாக் கிளவி
வெந்தழல் வேள்வி யந்தணர் நாவி
லாரவா ரம்புக லாச வாரமு
மாவலர் நெடுநிலங் காவல ரிளஞ்சிறூர்
அடுமரங் கொல்லேவற் கொடுமர மொள்வாட்
சமரம் பயிலுழித் தமரமு மெட்டியர்
காவணம் நிழற்றுறு மாவண மறுகிற்
பண்டமெண் ணற்றன கொண்டனர் பகருங்
களனுமுற் றெத்தகை வளனுங் குழுமக்
குரம்பு தடுத்துநீர் நிரம்பும் பண்ணையிற்
றெழுதுசே ருக்கி யுழுதுசொல் வித்திப்
பசும்பயிர் காணலும் விசும்பயிர்த் தஞ்சு
வாற்றுக்கா லாட்டியர் நாற்றைப் பறித்து
நடுங்காற் செருக்கி னிடுந்தீங் குரவையும்
பொற்கதிர் காட்டிய நெற்கதிர் முற்றும்
பதத்திற் களைந்துபல் விதத்திற் பெரும்போர்
தோய்ந்தந் தாந்தொட வேய்ந்து பகட்டிற்
கவைக்கான் மாழ்கத் துவைக்காப் பலாலங்
கழித்தசெஞ் சாலி பழித்த பதடியைத்
தூற்றி யொழுகையி னேற்றிக் கொடுபோங்
கோடணைப் பெருக்கும் வீடணை வாரை
முற்கலந் திருத்தியம் பொற்கலந் திருத்திக்
கருமைகண் டறியா வருமையொண் பாத்தும்
விருப்புகூர் விக்கும் பருப்பும் நேயமுந்
துவையும்நீ டாண மவையுங் கீரமும்

வாரம்-அன்பாக. எட்டியர்-வணிகர். குரம்பு-வரப்பு. விசும்பு-மேகம், ஞெலுக்கா-வைத்து. பதடி-சாவி. ஒழுகை-பண்டி.

பெருகும்வெண் பெருகும் பருகுந் தேறலுங்
கொழும்பான் மல்கிய செழும்பா யசமும்
வாழை வருக்கைதே மாழையின் கனியுங்
கண்டமும் காளை கண்டகிற் முண்டியுங்
திருத்தியுள் டாமினென் றருத்தியு மீண்டும்
முன்பின் பாரா தன்பின் வட்டிப்ப
மாற்றலர்க் கிடைக்க வாற்ற லறவிற்
போது மிடேன்மினென் றோது மோதையு
மொன்றி யென்றும் பொன்ற லின்றி
யுவாக்கட லடக்கு மவாக்கொடு கூவி
யேற்றது கிழாத் தோற்றுவித் தோங்கி
மேலுயர் குன்றை மால்வரை மோட்டிற்
சம்புமூ லத்தரும் பம்புமீ ராறு
கண்ணலர்க் தொலிர்செவ் வண்ணவான் கரும்பு
தளைத் தொங்கலுஞ் சாளச் சின்னமுங்
கண்டிகைப் பிக்குக் தண்டிகை யூர்தியு
மாழப் புனற்றரை வாழப் பெறிஇபுறப்
புல்லிதங் கோமள வல்லி தழுவியும்
பண்ணழிக் குங்குமி னண்ணிளங் காணி
தப்ச மிசைந்த மெப்சுவைக் கன்னல்
வானவர் மருளுக் தானவர்க் கரசை
யத்திமா வைத்தெறும் நித்திய வேழர்
தயித்தியர்க் கழிந்த பயித்திய வண்டர்
குற்றயிர்க் கிடக்கையிற் பற்றற வுயங்கிச்
சாதலும் பிழைப்ப தாதலு மல்லேலுந்

பெருகு-மோர். மாழை-மாமரம். கண்டம்-வெல்லம். வட்டிப்ப-உணவு படைக்க. அறவின்-ஒலித்தலைப் போல. கூவி-அழைத்து. எற்ற-எதிர்த்து. அது-அக்கடல். கீழா-கீழ்ப்படுதலாக, கிழக்குப்பக்கமாக. மோட்டில்-உச்சியில். சம்புமூலம்-சம்புவாகிய மூலப்பொருள். கோமளவல்லி-அழகிய வள்ளியாகி, பெண்ணினையாகிய தெய்வயானை. தப்சும்-உண்ணும். அத்திமா-கடலிற்சென்ற மாவாகிய சூரன்.

சுதையோ மருள்விட மதையோ வருந்தினம்
மருந்துண் ணுமையே பொருந்தும் நம்மிற்
நிசாமுகங் கவற்றும் நிசாசார் வலிய
சென்னுக் தம்மு ளின்னுப் படரும்
வெருணனி தரப்ப வருளமிழ் தொழுக்கிய
கனற்கட் பிறந்து புனற்கட் கிடந்து
கார்த்திகை வளர்த்த சீர்த்திய கழைமெய்த்
தண்மையும் போதத் திண்மையுந் தவாது
பாகும் பொதுளியுள் ளாகும் வயிர
மற்பழ மின்றிப் பொற்ப வாணமை
துன்னியெவ் வுயிர்க்குஞ் சுகந்தரு மதனை
முன்னிப் பழிச்சுநர் மன்னிவாழ் வாரே. (100)

வெருள்-அச்சம். கழை-கரும்பு. அதனை-அக்கரும்பை.

மூ. ரா. அருணசலக்கவிராயரெழுதிய குறிப்புரையுடன்
முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	7	புகழ்குன்றைக்	புகழ்க்குன்றைக்
8	13	வறவுந்	லறவுந்
23	16	யுங்ககொ	யுங்கொ
24	16	தொழில்வரில்	தொழில்வரிற்
27	26	ஈகில	ஈகில்
,,	28	வந்து	தந்து
40	16	தோழி கூறுதல்	தோழி அன்னப்பறவையைத் தூதுபோகக் கூறுதல்.
46	3	தனியிடத்தந்	தனியிடத்துத்

மயூரகிரிக்கலம்பகப் பிழைத்திருத்தம்

பக்கம்	பாட்டு	பிழை	திருத்தம்
2	4	புகழ்குன்றை	புகழ்க்குன்றைக்
	1	அதிசயமோ	அதிசயமே
8	10	வறவுந்	லறவுந்
9	11	சென்றனை	சென்றணை
23	45	யுங்கொனார்ந்து	யுங்கொனார்ந்து
	46	விட்டழிந்து	விட்டி ழிந்து
24	47	தொழில்வரில்	தொழில்வரிற்
26	52	நாட்டியே	நாட்டிலே
27		நகில	நகில்
		வந்து	தந்து
30	59	யல்லவாகப்	யில்லவாகப்
31	63	பிரான்வழி	பிரான்விழி
36	76	வழியே	விழியே
38	81	மீன்றெழும்	மின்றெழும்
40		தோழிகூறுதல்	தோழி அன்னப்பறவையைத் தூதுபோகக்கூறுதல்
	85	லும்மேயுளள்	லன்னளுளள்
45	97	நிவம்	நிலம்
46		தனியிடத்துந்	தனியிடத்துத்
48	54	தீ தினம்பெரு	தீ தினம்பெரு
50	99	வாற்றலறவிற்	வாற்றலரலறவிற்

வீர லே. சி. சாற்றுக்கவியில்

சொற்றன்னு சொறறனனு

மயின்மலை முருகன் முறையீடில்

பணியாது பாணியாது

ஸ்ரீமத் மஹாமஹோபாத்தியாயர்

பண்டித

உ.வே. சாமிநாதையரவர்கள்

சாத்துகவி

என்சிர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

சிர்மலிந்த தென்னரியக் குடிவாழும் பெருமை
திகழ்புலவர் பலர்கூடிப் பாடியுத வென்னப்
பேர்மலிந்த வத்தலம்வாழ் பெருமானே ளிளமான்
பிறங்குமார் புடைச்சினி வாசநெடு மாலின்
ஏர்மலிந்த திருநாள்வா கனக்கவிக ளமுதா
யினிக்கவளித் தனனமா வதிபுத்தூ ருடையான்
தார்மலிந்த புயத்தண்ணு மலைப்பெரியோ னளித்த
தமிழ்க்குருசில் இராமரா தப்பெயர்மே தகையே.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமஜயம்.

முகவுரை

சிருஞ் சிறப்பும் வாய்ந்த புண்ணிய பூமியாகிய பாரதகண்டத்தில் எந்நாட்டினும் சிறந்த தென்னாட்டில் இனிக்குஞ் செந்தமிழ்த் தியாண்டும் வரையாது வேண்டிய கொடுக்கும் பாண்டிமண்டலத்தின் கிழக்கு திசையிலுள்ள தேனூர்மின் வடகரையில் வடதிருவேங்கட முடைய ஸ்ரீநிவாசப் பெருமான் சதாசான்னித்யமுள்ள தென் திருப்பதியாய் விளங்கும் அரியக்குடி என்னும் இவ்யகேஷத்திரத்தில் ஸ்ரீமான் அழ. ராம. கா. ஸ்ரீனிவாசன் செட்டியார் அவர்களுக்கு முறைப்படி சித்திக்க தேவஸ்தான அதிகார விசாரணைத் தொடக்கத்தில் வைகாசிவிசாக பிரமோத்ஸவத்திற்கு காலிது ரக்தாட்சி வருடம் சித்திரை மாதம் 28-ந் தேதியே துவஜாரோகணமாகிப் பூர்வாங்கம் நடைபெறுவதை உணர்ந்து, அப்பெருமான் தொன்று தொட்டு எங்கள் பண்டைக்குல தெய்வமாதலாலும் அந்நகரம் எனது கேட்டகமாகலாலும் ஆங்குச் சென்று, முதற்றிருநாள் முதலே அக்கண்கொள்ளாக் காட்சியைத் தரிசித்துக்களித்துக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில், 12-ஆம் திருநாள்தெப்போற்சவத்துக்குத் திருக்குளத்தில்நீர் மிகவும் வற்றியிருக்க அந்நீரைக்கொண்டே ஒருவாறு காலை விழாக் கொண்டருளித் தெப்பத்தை விட்டிறங்கித் தீர்த்தமண்டபத்திற் கெழுந்தருளித் தீர்த்தப் பிரசாதம் அனுக்கிரகிக்கும் சமயத்தில் "இவ்வருடம் மழையின்மையால் திருக்குளத்தில் கண்ணீரின்றித் தெப்பம் நன்கு சுற்றுவதற்கு இயலா திருப்பது, வெகுஜனங்கள்கூடித் தரிசிக்கக்கூடிய உத்ஸவ விமரிசைக்கு முற்றும் குறைவாயிருப்பதால், இன்று மேகங்கள் மழைபொழிய உமது கருணை மழை பொழிந்தருளல் வேண்டும் என்று பக்தஜனங்கள் குறையிரந்து வேண்டிநின்று தத்தம் இல்லங்கட்கு வழிக்கொண்டனர் அதை எம்பிரான் திருவுள்ளம் பற்றியதற்கு அறிகுறியாக மாலையிலே மேலானம் கறுத்துச்சிறிது மழையும் தூறிக்கொண்டிருந்தது.

அன்றிரவு 16 நாழிகைக்குமேல் ஆகாயத்தில் மேகங்கள் ஒருங்கு திண்டி வடதிசையில் ஒரு நாழிகை வழி தூரத்திலுள்ள பெருமாக் காட்டில் பெருமழை பொழிந்து அரியக்குடிக் கண்மாய் என்ற நீர்நிலை

கிறைந்து மடைவழியாகத் திருக்குளத்தில் நான்கு காழிகை நேரத் தில் நண்ணீர் நிரம்ப, ஆங்கு அமிழ்ந்து கிடந்த தெப்பம் பக்தஜனங்க ளின் உள்ளக்கிளர்ச்சியேபோல் மேலுயர்ந்து, மிதந்து விளக்கிற்று. இவ்வைப வத்தைக்கண்ட அனைவரும் ஸ்ரீவிவாசப் பெருமானே மன மொழி மெய்களால் நினைந்து நினைந்து உருகியும் தோத்திரங்களாற் பாடியும் ஆனந்தத்தால் ஆடியும் சுகதோஷவெள்ளத்திற் றிளைத்தனர்.

அப்பால் நம்பெருமாள் மண்டபத்திலிருந்து தெப்பத்தில்வீற்றி ருந்தருளித் திருக்குளத்தில் மூன்று பிரதட்சணமும் மிக்கமகாலை த்துடன் நிறைவேற்றுவித்துக்கொண்டருளினன். இதனைஉடனிருந்து கண்டுகளித்த யான் ஆசாமை பற்றி "தண்ணிய பொழில் சூழ்" என்ற பாவின உடனேபாடி எம்பெருமானுக்குப் பூணாதேன். அதனைக்கே ட்டுக் களித்து வியந்த நெடுமை சங்கீதசாகித்ய சாமர்த்யத் தமிழ் வித்வான் ஸ்ரீமத்இராமசுவாமி அப்யங்கார் அவர்களும்ஸ்ரீமத் வால் மீகி ராமாயணப் பிரசங்க வியாபகரான சமஸ்கிருத வித்வான் வரதய் யங்கார் அவர்களும், இவ்வாறே உத்ஸவ ஆரம்பமுதல் முற்றும் வரை யில் ஒவ்வொரு காள் விசேடத்தையும் உள்ளவாறு பாடவேண்டு மென் றும் பெரிதும் வற்புறுத்தினர். இதனை அனுசரித்து வேறு பலரும் மிக்க விருப்பத்தோடு கேட்டுக்கொண்டனர். அன்னோர்கள் வாய்மொ ழித் தூண்டியிருப்பினும், எம்பெருமான் திருவுள்ளப்பாங்கு எவ்வாறி ருக்குமோ, முதலெடுத்துப் பாடுகிறது எவ்வாறு, என்ன பல ஆலோ சனைகளுடன் போய்க்கொண்டிருக்கையில், ஒரு நற்தனவன விஷயமா ய்த் தோட்டக்காரரிடமவர் சம்பாஷணையில் 'பூக்கும் என்கிறேன பாடு கிரம்ப இருக்கிறது,, என்ற வார்த்தைகள் கொச்சையாய்ச் செவிக்கு எட்டியன அதையே எம்பெருமான் தந்தமுதலெனக்கொண்டு 'பூக் கும் புனல்சூழ்' என்ற கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளைப் பாடிமுறையே உத்ஸவக்கவிகள் முற்றிலும் முற்றுவித்தேன்.

ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் திருநாளில் ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேன், எனக்கு அவ்வாண்டவன் அளித்த சிற்றறிவுக்கெட்டிய மட்டில் பாடிப்பூணாந்தது இஃதாதலாலும், புகழினும்இகழினும் எனக் கோர்பற்றுமில்லையாதலாலும் இதனைப்படிச்சும் அறிஞர்கள் குறைகளை நிரப்பிக் கொள்ளுமாறு மிகவும் வேண்டுகின்றேன். தங்கள்லௌகிகங்

கலைச் சிறிதும் பாராட்டாது இதனை நன்கு அச்சிட்டுதவிய செந்தமிழ் ஆசிரியர் ஸ்ரீமத். மு. இராகவையங்கார் அவர்கட்கும். மயிலாப்பூர் கம்பர்விலாசம் ஸ்ரீ மத். வே இராஜகோபாலையங்கார் அவர்கட்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்தும் கடப்பாடு உடையேன். அன்றியும் இப்புத்தகத்தைப் பெரிதும் அன்புடன் பாராட்டி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய அரியக்குடி ஸ்ரீமான் வயி. ராம. கிருஷ்ணன் செட்டியார் அவர்கள் மேன்மேலும் பெருஞ் செல்வமும் நீர்க்காயுளும் மன்னிய புகழும், கன்னிய குணங்களும் பேரறிவும் நெடுவாழ்வுமுள்ள நன் மக்கட்பேறு முதலிய எல்லாப் பாக்கியங்களும் பெற்று நெடிது வாழ்வனென்னும் எல்லாம்வல்ல நமது பெருமான் திருவடித்தாமரை களை இடையருது பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ரக்தாக்ஷி வரு
ஆடிமீ 10உ

வயி. நாக. ராம. அ
இராமநாதன் செட்டியார்.
அமராவதிபுதூர்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமஜயம்.

அரியக்குடி

ஸ்ரீ தேவாரப் பெருமாள் திருவிழா

வைகனைக் கவி

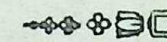

கடவுள் வாழ்த்து

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

பூக்கும் புனல்சூழ் தருமியைப்
பூரிக்கும் பெருமாள் கொண்டருளும்
வாக்கு மனக்குக் கெட்டாத
வளத்த திருவாட் களிபுனைபத்
தேக்கும் வெண்ணெய் காட்டுகெனச்
சிறந்த புவனந் தெரிதரவந்
காக்குந் திருவா யொருதெய்வங்
காக்குங் கடமை யுடைத்தாமால். (1)

முதல் திருநாள்-அன்னவாகனம்.

(பன்னிருசிர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்)

சோரியைத் திருநகரந்
நினமுஞ் செழித்துச் சிறந்தோங்கத்
திருவெங் கடமா மலைகடந்து
சேர்ந்த கருணைப் பெருங்கடலே
பாரார் புகழ்வை காசிவிழாப்
பத்தர் குழுமு முதற்றிருவாட்
பால்வெண் ணிறத்த மடவன்னம்
பற்றி யுகைக்குந் தகைபென்னே

தாரார் கூந்தற் றிருத்தேவி
தளர்மென் னடையைச் சிர்நாக்கித்
தானே யுரைசூ நிவருளெமா
தண்ணங் கமலத் தவிசிலயன்
வாரார் புகழ்ச்சே வடியுறையாய்
மகிழ்ந்து கொடுக்கக் கொண்டருளு
மாண்போ அன்னம் முதன்மையெனை
வைத்த பொருளோ வழங்குதியால். (2)

இரண்டாந் திருநாள்-சிங்காகனம்.

(எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்)

அங்கமா றுணர்த்த வேதியர் நிறைந்த
அரிபைவாழ் வுடையசெங் கண்ணு
சிங்கவே றேரி யமைய விரண்டாங்
திருவிழாக் கொண்டமை கண்டேம்
துங்கமார் குலத்தோ ரொருவரை யொருவர்
சூழ்ந்துதாங் குதல்மா பென்றே
சிங்கவா னமுன் சிங்கமா கியவன்
றிருவடி சுமந்ததை யன்றே. (3)

மூன்றாந் திருநாள்-அநுமான் வாகனம்.

(அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.)

* புவிசுமந்த போற்றற் குடையுடையா
ரென்றுலும் புலவர் பாடுங்
கவிசுமந்த வாழ்க்கையரே யென்றுமுளா
ரென்றுலகங் காணுதற்கோ

---

* புவிசுமந்த போற்றற்குடை என்பதில், பூமியைத் தாங்கிய திசைசூழ்ந்த குடை என்பது தொனிப் பொருளாகும்.

அவிசமர்த்த அர்த்தனார்வா முரியைபாக
பச்சுகனை அழியா வாயுட்
கவிசம்ந்த சாட்சிகொடுத் தருளினைபுல்
லுர்திருநாட் காட்சி கண்டே (4)

நான்காந் திருநாள்-கெருடவாகனம்.

(அறுசிர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்)

அன்னம் பயிலும் பொழிலினை
யாளுஞ் சினி வாகப்பேர்
மன்னும் பெரிய பெருமாளை
வைகா சிரினல் காம்விழிக்
பொன்னம் பறவை யூர்ந்ததற்குப்
போர்தாய் கபமுன் கதுயது
கன்னன் கொடையாவ் யாமொன்று மில்லேலங்
கருணை யென்னேயோ. (5)

ஐந்தாந் திருநாள்-சேஷவாகனம்.

(அறுசிர்க்கழிநெடிலாகிய விருத்தம்)

காரனத்தந் தவழ்பொழிலு முரியைபாகர்த்
திருக்கோயிற் கமலக் கண்ணு
சீரனத்தங் கொளுமைத்தாக் திருவாளில்
வெண்பொன்னற் சிறக்கச் செய்த
ஊரனத்த ஞயிரம்பொற் பணம்பரப்பச்
சுழுப்பவனி யுவந்து போர்தாய்
பேரனத்தம் பெற்றுலும் † பெரும்பணத்திற்
கடங்காரார் பேசுங் காலே. (6)

---

* அழியா ஆயுள் கவி - சிரஞ்சீவியாகிய அனுமான்.

† பெரும்பணம் - பெரிய படம், விரிந்த செல்வம்.

ஆறாந் திருநாள்-ஆனைவாகனம்.

(அறுபீர்க்கழி கெடிலாசிரியவிருத்தம்.)

வானைமேற் கொளுஞ்சிறக்க மாடநீறை
யிரையைவட மலிகா தாகோம்
பானைமேற் கொளுஞ் செய்கை * யிதானை
மேய்த்தீதாமென் றகத்தை கொள்ளல்
லானைமேற் கொளும்பஞ்சா யுதமிருந்தா
னும்மிதனுக் குகவா தையா
தேனைமேற் கொளுமலபா ‡ ளங்குசங்கைப்
பழக்கமின்றேற் றிறலென்னுமால். (7)

மாலை மாற்றுதல்,

வேலைமாற் றியவகழி சூழரிபை
யாளாழி வேங்தே ணீண்ட
சேலைமாற் றியதடங்கட்டருத்தேவி
யுங்கையுஞ் செழுந்தே னூற்று
மாலைமாற் றியதெய்வ மணங்கண்டேங்
கபத்தை விட்டு வந்தாய் மீண்டப்
பாலைமாற் றியமொழியாள் மோகவெடுங்
கடல் வீழ்தல் பான்மை யன்றே. (8)

காலை மாற்றிக் கொண்டகிறக்
கருணைக் கடலே வெங்கடமாம்
வுலை மாற்றிக் கொண்டரியை
யுறைபுர் தேவே தேவியுடன்
தாரை மாற்றிக் கொண்டதனுக்
கண்ணைத் துளைத்தாமனனும்
பெரை மாற்றிக் காமபைமா
லேயனென் றழைக்கப் பெறுவாயே. (9)

---

* ஆனை மேய்த்தல்-பானையைச் செலுத்துதல், பசுவை மேய்த்தல்
‡ ளங்குசம்-ஆனையைபடக்கும் ஆயுதம்: அழகிய தனம்.

பாடிக் கொடுக்கும் பிரபந்தம்
பலவு மேற்றுப் புலவோனைத்
தேடிக் கொடுக்குந் திருவாளர்
சேரு மரியையா யாண்டாள்
சூடிக் கொடுக்கு மணிமாலை
தோளிற் கிடக்க மலர்மாது
கூடிக் கொடுகரு மணிமாலை
புனைந்தா யன்றுன் ஞாயமே. (10)

தருமாலை யங்காலால் வலம்வருவார்
புலிமிதியா தவராய் வாடா
மருமாலை புனைந்திருப்ப வருள்புரியு
மரியைமனி வண்ணு வண்ணைத்
திருமாலை தனையாருந் திருவாளில்
மாற்றினையத் தேவி மேற்கொள்
பெருமாலை யொருகணமு மாற்றிடவல்
லாய்கொல்லோ பேசு வாயே (11)

(எழுசிர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்)

கலைமான்மேல் புனைந்தவெண்ணெண் கலைமான்கள்
தொழுமரியைக் கடவு ளேபொய்ப்
புலைமான்பின் போயதனைப் போற்றுசிலப்
பெருமானே பொன்னே யாமிவ்
வலைமான்கை பிடித்திடப்போர் தவளிடுங்கண்
ணியில்வீழ்ந்தா யதனு ளேழு
மலைமானீ யானுமிருமலைமார்
புடையாளே வலியா எம்மா.

(பன்னிருசிர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.)

காருங் கடலுங் காயாவுங் களியு மிரிந்மீலிக்
கண்ணுங் கமுத்தும் புறங்காட்டக்

கலிநிறைந்தாட்டிடுந்தேவே [மருட்
தேருங் கரியும் பரியாவுஞ் செறியுங்குவளை தொழுத
செல்வக் குசேலற் கனப்பரிய
திருவைச் செலுத்துஞ் செழுந்தியே [யேற்றுப்
பேருந் தொடையை யிலக்குமி யெம்பிராட்டி நீட்டி யதை
பிறிதோர் தொடையுங் கொடுத்தனையேன்
பின்னு மவளைப் பற்றியெடுத் [யிலக்குமிகா
தாரும் புகழுன் றிருத்தொடையை யளித்தங் கிருத்தி
னனைனென் னுகைத் தொழலானு
யிலையையோ கதியாமால். (13)

ஏழாந் திருநாள்-புட்பக விமானம்.

(அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்)

மாதேவி காதலன்முன் கரும்புருவச்
சிலைகோட்டி மாகான் பூட்டிப்
பொதேவி யழிபாத மதனனையார்
செறிபரியைப் புரியாப் காதற்
சிதேவி தனைமீட்டுப் புட்பகம்போர்
கதுகதையிற் றெரிந்தே மின்று
பூதேவியுங் கூட்டிப் புட்பகம்போற்
கதி கண்டோம் புதுமை தானை. (14)

எட்டாந் திருநாள்-(காலை)வெண்ணெய்த் தாழி.

கை- இரவி-குதிரை வாகனம்.

(அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.)

கடற்புக ழிறையிற்வாழ் திருமடந்தை
மனமுவக்க கணவா வெங்கும்
படர்ந்தபு மறைக்கிழவா மூன்றுலகோ
டடியவர்க்கப் பாற்கா மாமேல்

அடர்ந்தபெருங் கானகத்தை யடைந்தபஞ்ச
பாண்டவர்க்கா யன்று தூது
நடந்தபிரானின்று வெண்ணெய்க் குடங்கவர்ந்து
தவழ்ந்ததென்ன ஞாயந்தானே. (15)

விண்ணுடி வந்திறைஞ்சு மரியையில்மா
யாவெட்டாம் விழவிற் காலைக்
கண்ணுடி யிற்றிருடும் வெண்ணெயொடு
பலவுருவங் காட்டிப் போந்த
புண்ணுடி யுளவறிந்த திருடர்செய
லிஃதேயா முன்னி யுள்ளக்
கண்ணுடி யிங்ஙகர்ச்சே வகன்பிடித்தெங்
களுக்கெல்லாம் காட்டி னானே. (16)

எத்திக்கும் புகழரியை நகரசே
வெண்ணெய்கவர்ந் தின்று காலைப்
புத்திக்கெட் டாஞாளென் றேமாற்றிப்
பிடிபட்டுப் போனப் பானுட்
சத்திக்கு மூரடங்க மாவேறி
யோடுகின்ற சமையம் வீடு
சித்திக்குஞ் செயற்காவற் கூடத்தார்
கையில் மீண்டுஞ் சிக்கினையே. (17)

ஒன்பதாந் திருநாள்-திருத்தேர்.

(அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.)

தாரதமி யம்பார்த்தா தரிப்பவர்கட்
கவ்வுதவி தானே சேரும்
பாரதங்கண் டருளியநாட் பாண்டவர்கள்
வெண்டவிறற் பார்த்த னேறு

உள்ளக்கண் நாடி—மனக்கண்ணால் கண்டு. சேவகன் ஊர்வலன், அரியக்குடித் திருக்கோயில் கண்ட சேவகஞ் செட்டியாரவர்கள்.
எட்டாநாள்- எட்டாம்திருவீழா, எட்டாதநாள். செயற்காவற் கூடத்தார் (மீடு சித்திக்குஞ்) செயற்கு ஆவலுள்ள கூடஸ்தர், நைச்சாலக்ஞரியவர்

மோரதம்பூட் டியபரிக ளோட்டியரீ
பிராட்டியரோ டுளம்பூ ரிப்ப
மாரதமோட் டின ரமரா வதிநாட்டார்
காணரியை வாழு மாலே. (18)

பத்தாம் திருநாள்-கோரதம்.

[அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்]

இருநிரண்டு மூன்றினிலுஞ் சிறந்துயர்வை
காசிவிழா வினைசெய் தாளாள்
எருநிரண்டு பூட்டிவரும் வருணரதத்
தினிற்றேவ ரிறைஞ்சி யேத்திக்
கருநிரண்டு மாதருடன் பார்த்தசா
ரதிக்கோலங் கண்டா யென்னே
பொருநிரண்டு கரையுமலை யெறியுமது
நதியரியைப் புரியின் மாலே. (19)

பதினொராந்திருநாள்-வெள்ளிரதம்.

(அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.)

கலிகொண்ட புகழாள ருறைகின்ற
அரியைபில்வாழ் கருணை மாலே
விலிகொண்ட வெள்ளிரதத் தன்னைமா
ரிருவருடன் விளங்கிப் போந்தாய்
அலிகொண்ட பாற்கடல்தான் கரைபுரண்டுங்
கெய்தியதோ வன்றேல் மாரு
திலிகொண்டவழுதகடம் பொங்கிவழிந்
தோடியதோ நிகழ்த்த வாயே. (20)

அமராவதி நாட்டார் பன்னிரண்டு ஊர்கள் கொண்ட அமராவதி நாட்டு ஜனங்கள் தேவர்.

வருணரதம்—அருச்சனனேறிய தேர் அக்கினி தேவனும் கொடுக்கப்பட்டதாலால், இக்கோரதம் வருணரதமென்று நம்பட கூறப்பட்டது.

வருணரதம்—வருணனுற் கொடுக்கப்பட்ட தேர். மதாதி—அரியைக்குப் பக்கத்தோடும் தேனாறு.

பன்னிரண்டாந்திருநாள் தெப்பம்.

(எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.]

பயத்திலே பிறந்து வளர்ந்தபொற் கொடியும்
பஃறலைப் பாந்தளுச் சியின்மேற்
பயத்திலே சூழ்ந்து கிடந்தபூங் கொம்பும்
பங்கயச் செங்கையா லணைப்பப்
பயத்திலே கிடந்து வளர்ந்தநீ யவரைப்
பற்றுபு தெப்பம்வீற் றிருந்தாய்
பயத்திலே கிடக்கு மச்சமா முனக்கும்
பயமுண்டோ அரியை வாழ்பவனே. (21)

கண்ணிய பொழில்சூ ழரியைவாழ் முகுந்த
சாமிநீ திருவுள முகக்குங்
கின்னிய தெப்ப மியங்கநீ ரின்றிச்
சிந்தைகொந்தயர்ந்திடும் போழ்திற்
புன்னிய முகில்கள் கனைத்தினிற் குமுறிப்
பொழிந்துநீர் நிறைக்கது சுற்றப்
பண்ணிய பெருமை முன்மழை தடுத்த
பரிசினைப் பாற்றிய தன்றே.

பதின்மூன்றாந் திருநாள்-விடாயாற்றி.

(அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்)

வானைபாய் தடம்புடைசூ ழரியைவா
ழெங்கள்குல வாழ்வே செம்பொற்
றூணேவா னுறநீட்டி யளந்தகிருத்
தாடாளா தசக்கி ரீவா
நானேவா வின்றுபோ வென்றுப்க்கும்
விடாயாற்றல் ஞாயந் தானே
நீயேயா நியசைத்தான் விடாயாற்றி
யென்றுன்னி நிகழ்த்து வாரே. (23)

முதலிலும் மூன்றிலும் வரும் பயம்—பால்., இரண்டிலும் நான்கிலும் வரும் பயம்—நீர். பயத்திலே—(நீரில்) கிடக்கும் மச்சத்துக்கு (மீனுக்கு) பய முண்டோ என்க.

பதினொன்காந்திருநாள் அலர்மேல் மங்காபுரம் சேரல்.

(அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்)

அலர்மேன் மங்கை யகலாத
அரிபை நகரி லமர்ந்தோனே
அலர்மேன் மங்கை மணவாளா
அழகார் வடவேங் கடநாதா
அலர்மேன் மங்கை திருமார்பி
லணியா விருந்தம் பெடுத்தாரத்
தலர்மேன் மங்கை புரஞ்சென்றாய்
காதற் கடற்கோ ரளவுண்டோ (24)

பதினைந்தாந் திருநாள்-புன்னைக்கிளை வேலைவை.

(அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்)

விருத்திசெயுந் தனவணிக ருறையரியைக்
கோபால விமலா முன்ன
மொருத்திபுனந் திருமாடை யொன்றுபல
வாவிவளர்த் தயரச் செய்தாய்
திருத்தியபூங் குழன்மடவார் பலர்கூடித்த
தகிலொருங்கே திருடிச் சென்றாய்
கருத்தெதவோ பொதுவர்குலத்
தினில் வளர்ந்தாய் நடநிலைமை கண்டோ மின்றே. (25)

உரமேறிப் பயிரெல்லாம் விண்ணேறி
வளரரியை புடையாய் புன்னை
மரமேறிக் கலி சுருட்டி யொளித்தாய்நீ
யெனத்தேடி வந்தோந் தேவர்
புரமேறி மீண்டாற்குக் கலிவிரித்துக்
காட்டிவெளிப் போந்தா யென்று
வரமேறி யொளிர்சாமி வீட்டுவா யிலிற்கண்டோம்
மகிழ்கொண் டோமே. (26)

---

* தேவாதிபர்—சீளாதேவி, சீதேவி, பூதேவியர்

வாழ்த்து.

திருமலிபோற் பற்பலகோ புரமிங்க
ணுள்ளவெணுந் திருவுள் ளத்தாற்
றிருமலிமே லிருந்தரிபை வந்தபெரு
மான்றிருநாள் தினமுங் காண்பான்
திருமலியே யெனவருவார் நனவிலும்பே
சுங்கொலெனுந் திருக்கோ லஞ்செய்
திருமலியச் சகருமவர் வழியோரும்
நெடுவாழ்வு சிறக்கமன்னே. (27)

திருமுக்கு ணிலாதசத்திய
வேதியர்க்கு விழாவினில்
ஒளதற்கரி தானபோசன
முதவுநிற்பவர் வாழியே
தேரிழுக்குந ரோவர்க்கமு
தேயெனத்தகு போனகஞ்
சீர்பெறப்பரி மாறியிட்ட
சிதம்பரன்குலம் வாழியே
நீரிழுக்கு மறக்காவை
யெறிந்தவேங்கட நாயகன்
நேயமிக்குற வாகனம் பணி
நேருமுத்தமர் வாழியே
தாரிழுக்கும் விசைக்குழற்புவி
மாதுமாதமு மாரியாற்
ருழ்வுசற்று மிலாவளத்தொடு
சாரசித்தலும் வாழியே. (28)

அத்திக்கு முன்வந்த அரியைநா
யகன்றிருநா ளனைத்தும் நோக்கிச்
சுத்திக்கு முள்ளமவன் றிருவருள்பூத்
துக்கனிந்து துதித்த விந்தத்
தித்திக்குங் கவிபடிப்போ ரிவ்வுலக
வின்பமெல்லாஞ் சிறக்கத் துய்த்து
முத்திக்கும் வழிகாண்பர் நாற்றிக்கு
மலர்புகழை மொழியுந் தானே (29)

அரியை மலர்மடந்தை பூமாது
வாழ்கவெல்லாம் வல்ல இறைவன். (30)

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

முற்றிற்று.

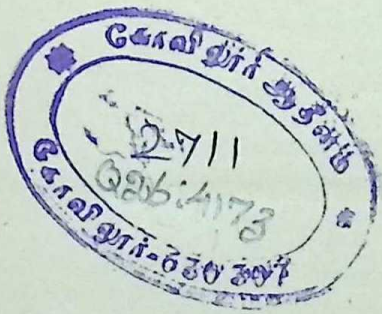
கோவி ஜர்ஸ் ஆதீனம்
கோவி ஜர்ஸ்-628 008